

**RĂIASCĂ
CONGRESUL
AL X-LEA
AL P.C.R.**

SPORT

AUGUST 1969

15

PARTIDULUI RECUNOSTINȚĂ

Conf. dr. EMIL GHIBU
Vicepreședinte al C.N.E.F.S.

Întreaga istorie a sportului românesc din ultimul sfert de veac confirmă corelația dialectică între dezvoltarea impetuoasă a economiei și culturii socialiste, conduse de partid și evoluția mișcării noastre sportive.

Ansamblul general economic și social a constituit în fiecare etapă baza trainică de înaintare a sportului de masă și de performanță. Fiecare etapă a formării și maturizării mișcării noastre sportive a fost jalonată de hotărâri și îndrumări ale conducerii partidului.

Aplicarea creatoare de către partid a legilor generale ale revoluției și construcției socialiste, în funcție de condițiile specifice diferitelor etape, a constituit și pentru mișcarea noastră sportivă izvorul primar al activității, al măsurilor și acțiunilor întreprinse. Numai astfel mișcarea noastră sportivă a putut progresa continuu, a fost posibil să se consolideze un sistem de educație fizică și sport cu sarcini clare și de o profundă rezonanță socială, cu o structură organizatorică corespunzătoare obiectivelor și conținutului activității, cu însemnate realizări. Sarcini clare, care atestă de asemenea orientarea științifică, baza materialist-dialectică a concepției diriguitoare: atragerea maselor de oameni ai muncii, îndeosebi a tineretului, în practicarea sistematică a exercițiilor fizice și sportului, dezvoltarea tot mai largă a sportului de masă — obiectiv fundamental al mișcării sportive, în vederea menținerii și întăririi sănătății, creșterii capacității fizice și intelectuale, buna folosire a timpului liber, dezvoltarea armonioasă fizică și morală a populației; având în vedere rolul hotărâtor al educației fizice în anii copilăriei și adolescenței, educația fizică și sportul școlar este menționat ca o verigă de bază în acest domeniu de activitate; cultivarea talentelor și îmbunătățirea performanțelor sportive.

★

În aceste zile, întreaga țară urmărește cu un deosebit interes desfășurarea lucrărilor Congresului al X-lea al P.C.R. Inimile noastre, ale tuturor, bat la unison cu inimile delegaților și invitaților din frumoasa Sală a Palatului, unde se scrie o nouă pagină de lumină în Cartea de Aur a istoriei României. Congresul partidului este, de fapt, al întregii noastre națiuni.

Sportivii, lucrătorii mișcării sportive, își exprimă — alături de toți ceilalți oameni ai muncii — adevărată adieziune totală față de Raportul prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, care face o amplă analiză a tuturor laturilor vieții social-economice a României Socialiste.

Ei se alătură din toată inima propunerii ca tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, eminent om politic, cel mai iubit fiu al poporului român, să fie reales în funcția de secretar general al Comitetului Central al partidului, convinși că aceasta reprezintă o cheazășie a îndeplinirii cu succes a programului măreț al dezvoltării viitoare a țării noastre.

Recunoscători partidului iubit pentru viața nouă pe care o trăim, pentru grija permanentă ce o poartă dezvoltării mișcării sportive, sportivii, activiștii și tehnicienii sportivi se angajează ca, la locurile de muncă și pe terenul de sport, să îndeplinească întocmai sarcinile ce le revin, la nivelul nollor cerințe ale dezvoltării României Socialiste, jalonată cu clarviziune de lucrările celui de al X-lea Congres al partidului.

Sub ochii noștri se făurește istoria. O istorie în care cel mai recent capitol, de o importanță crucială, poartă însemnul Congresului al X-lea al P.C.R.

Am ascultat cu profundă emoție raportul prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. «Viața a confirmat din plin justetea liniei generale marxist-leniniste a partidului nostru, priceperea sa de a aplica principiile socialismului la condițiile concrete din România, capacitatea sa de a uni eforturile întregului popor în vederea propășirii economice și sociale a țării».

Alături de toți ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, sportivii, lucrătorii mișcării sportive, își exprimă deplina lor adieziune față de politica înțeleaptă a partidului, încrederea în viitorul luminos al patriei, atitudine fundamentată logic pe participarea activă, intensă, la marele act a cărui desfășurare concentrează în aceste zile atenția unui întreg popor.

Mîndria de a fi comunist

După ce am coborît de pe podiumul olimpic de la Ciudad de Mexico, cu medalia de aur, un ziarist străin a exclamat extaziat: «**Dumnea-voastră ați devenit campioană olimpică la 36 de ani, iar Mihaela Peneș la Tokio, cînd a cucerit medalia de aur la suliță, avea 17 ani. În România, se vede, talentele se afirmă la toate vîrstele!**»

Îndelungata mea activitate sportivă — mi-am amintit atunci — m-a făcut să trec prin toate etapele dezvoltării educației fizice și sportului din țara noastră. Primii ani ai adolescenței i-am trăit cînd se construiau stadioane, se fabricau echipamente și materiale sportive, se organizau primele mari competiții de masă. Aceste concursuri de masă au deschis zăgăzurile în fața valului de avînt sportiv pe care-l manifestă tineretul nostru. Datorită unui asemenea concurs — Cupa Uni-tății Tineretului — am început să particip în mod organizat la antrenamente și întreceri. Întîi ca elevă, mai apoi ca studentă și, în sfîrșit, ca inginer energetic. Astăzi, mă antrenez cîot la cîot cu fețișcane, cum eram și eu în urmă cu peste două decenii, concurez cîot la cîot cu fețișcane cum eram și eu în urmă cu peste două decenii. Dar aceste fețișcane au astăzi condiții de pregătire sportivă incomparabil mai bune decît le-am avut eu cînd aveam vîrsta lor. De la an la an, talen-

telor — o afirm ca un martor al acestor admirabile prefaceri — li se netezește tot mai mult drumul spre afirmare, indiferent de vîrstă. A fost ridicată definitiv bariera în calea talentelor. Poate și de aceea succesele țării, în toate domeniile, sporesc într-un tempo la care nici nu visam în urmă cu peste două decenii.

Telurile poporului nostru, condus cu înțelepciune de Partidul Comunist Român — și sînt mîndră de a fi și eu comunistă —, sînt însuflețitoare de-a lungul și de-a latul patriei, constituind un izvor nesecat de bucurie de a trăi, de optimism. Din eforturile pentru a da viață acestor teluri, într-un cuvînt — comunismul, s-au născut generații de oameni gata să lupte și să învingă orice obstacole, de oameni dotați cu voință, perseverență, cinste, disciplină, modestie și curaj.

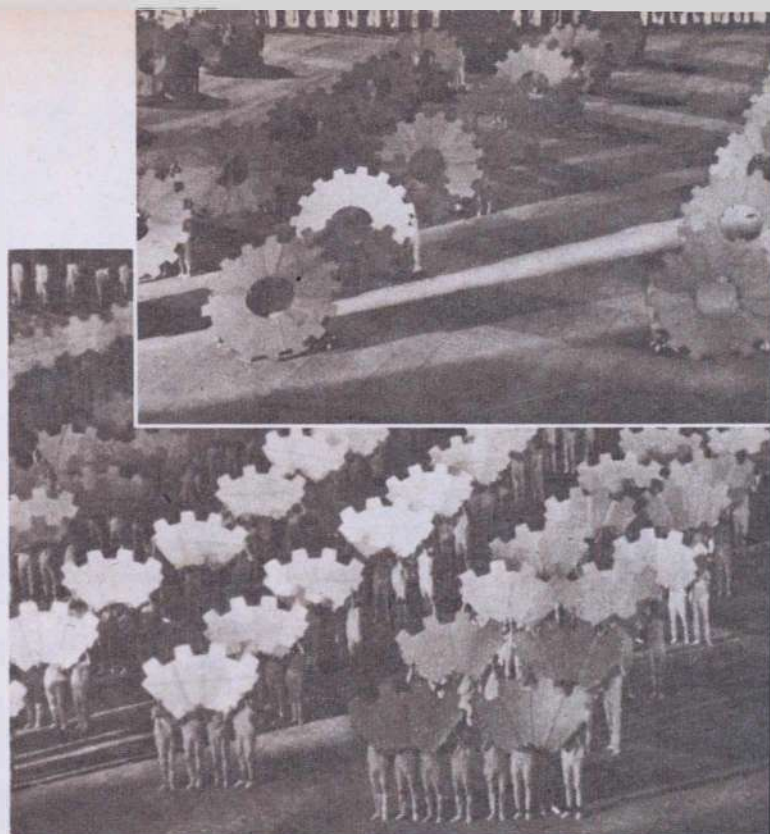
Alături de toți tovarășii mei de muncă și sport, sînt gata să îndeplinesc întocmai sarcinile pe care le va trasa cel de-al X-lea Congres al partidului, pentru progresul neîncetat al scumpei noastre patrii pe drumul construcției socialiste și comuniste.

Lia MANOLIU
maestră emerită a sportului

PARTIDULUI
RECUNOȘTINȚĂ

SPORTUL prieten al oamenilor muncii

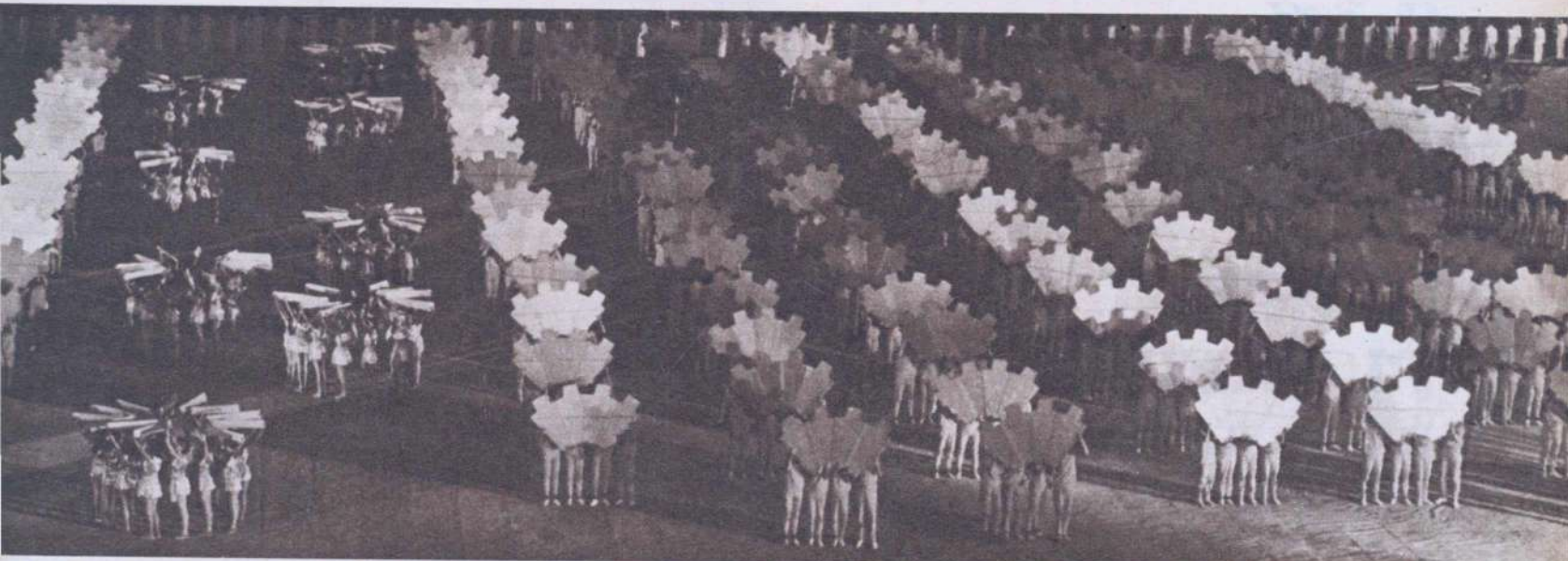

În atmosfera de puternic avânt creator prilejuită de Congresul al X-lea al partidului și împlinirea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei se înscriu și acțiunile întreprinse de sindicate pe linia atragerii maselor de oameni ai muncii și a membrilor lor de familie la practicarea exercițiilor fizice și a sportului.

Măsurile stabilite de către conducerea partidului și statului privind sarcinile sindicatelor în dezvoltarea activității de educație fizică și sport în întreprinderi și instituții au constituit un stimulent în intensificarea activității sportive de masă ca și a celei de performanță, prin crearea unui cadru organizatoric corespunzător și prin alocarea, din fondurile sindicatelor, a unor sume importante pentru această activitate.

Activitatea în ultimii doi ani a celor 1955 de asociații sportive și 11 cluburi organizate în întreprinderi și instituții a demonstrat convingător eficiența hotărârii partidului privind lărgirea ariei de cuprindere a maselor de salariați în practicarea organizată a exercițiilor fizice și sportului.

Au fost extinse activitățile competiționale, au fost reluate o serie de competiții sportive tradiționale, se dezvoltă continuu activitățile turistice, recreative.

În vederea creării unor condiții tot mai bune pentru practicarea activităților sportive, atât Consiliul Central al U.G.S.R., cât și comitetele sindicatelor au acordat asociațiilor și cluburilor sportive importante sume pentru amenajări și reparații de baze sportive, procurării de echipament și material sportiv, cât și pentru desfășurarea calendarului sportiv.

Astfel, în 1968 comitetele sindicatelor au acordat peste 14 000 000 lei, iar Consiliul Central al U.G.S.R. a acordat subvenții în valoare de aproape 70 000 000 lei, din care 37 000 000 lei pentru construcții și amenajări de baze sportive, 23 000 000 lei pentru calendar sportiv și 8 000 000 lei pentru procurări de materiale și echipament sportiv. În anul 1969 aceste sume au fost mai mari, comitetele sindicatelor alocind peste 15 milioane lei, și Consiliul Central al U.G.S.R. peste 100 milioane lei, dintre care numai pentru reparații și amena-

jări de baze sportive peste 65 000 000 lei.

Ați măsurile organizatorice cât și cele privind dezvoltarea bazei materiale vor constitui elementele de bază care vor conduce în viitor la obținerea unor rezultate importante atât în domeniul dezvoltării sportului de masă cât și a celui de performanță.

Activitatea sindicatelor și în acest domeniu este stimulată și dinamizată de vastul program, care impune ridicarea activității sportive din întreprinderi și instituții la nivelul realizărilor obținute de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în toate domeniile vieții noastre economice și social-culturale.

Mihai ROB

Șeful comisiei pentru problemele de sport
a Consiliului Central al U.G.S.R.

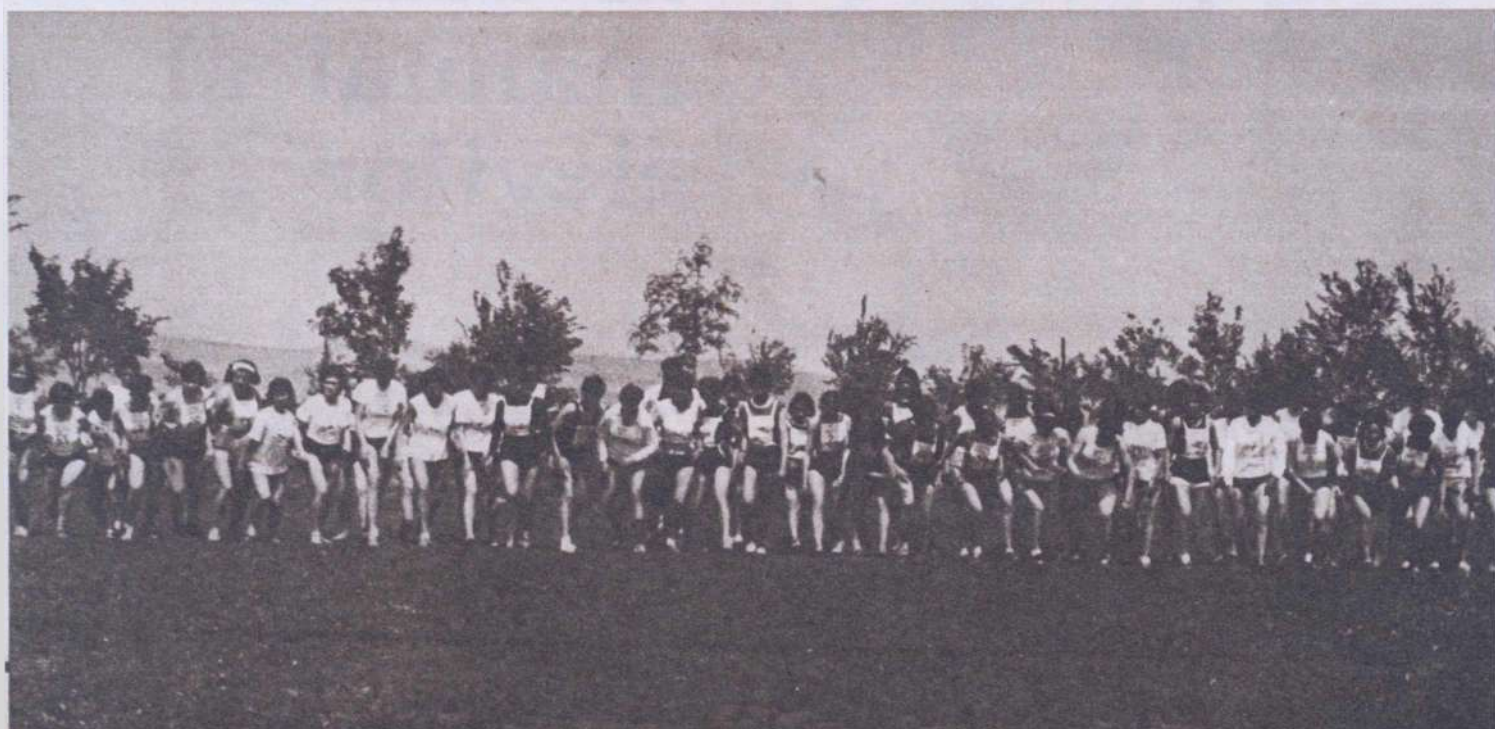
Creștem un tineret viguros

Răspunzând sarcinilor trasate de partid în domeniul activității sportive de masă și de performanță, Uniunea Tineretului Comunist a obținut de-a lungul anilor realizări importante în acest domeniu. La chemarea organizației noastre de tineret, milioane de tineri de pe întreg cuprinsul patriei au răspuns cu entuziasm și s-au aliniat la competițiile de masă organizate de U.T.C. Astfel, la cea mai mare competiție anuală, «Crosul tineretului», au participat numai la această ediție peste 1 200 000 de tineri muncitori, țărani, elevi, studenți, militari.

La «Cupa tineretului de la sate», o altă întrecere sportivă de masă

organizată de U.T.C., participă numai la ediția de vară, 25—30 000 de tineri în fiecare județ. Anul acesta, pentru prima dată competiția va avea o finală pe țară, organizată în cinstea zilei de 23 August.

Uniunea Tineretului Comunist organizează și alte mari competiții de masă, cum ar fi «Cupa recoltei», «Concursul popular de șah», concursul «Săniuța de argint» sau «Pentatlonul athletic școlar». Toate aceste acțiuni au un singur scop: creșterea unui tineret viguros, armonios dezvoltat, gata să traducă în fapt grandioasele sarcini trasate de partid, pentru înflorirea necontenită a patriei noastre.

PARTIDULUI
RECUNOSTINTA

PIONIERII — gata să preia ștafeta viitorului

La vîrsta pionieriei — prima investiție cetățenească — copiii încep să ia cunoștință și să intre în posesia principalelor laturi ale viitorului lor. Ei descoperă, vrăjiți și totodată din ce în ce mai responsabili, spațiul puterilor și al autenticului lor mandat. Și ei le exersează continuu într-un program precis, sub privegherea lucidă a dragostei obștești. Este aceasta, socot, constelația decisivă a universului infantil în patria noastră: dragostea și luciditatea. Și nici nu poate fi altfel, cită vreme materia primă a tuturor strădaniilor noastre este viitorul. Proiectăm și calculăm ce va fi în 1975, în 1980, în 2000 și, de fapt, în întreaga uriașă dezbateră la care în aceste zile ia parte țara, prin cei mai buni fii ai săi,

comuniști, în discuția despre oțel și lumină este vorba, în fapt, despre copii. Îi dorim fericiți și demni, puternici și sensibili, le urăm clipă de clipă «să crească mari!». Ei sînt subiectul principal al tuturor căutărilor și hotărîrilor noastre, intruchiparea nemijlocită a tuturor aspirațiilor noastre. Nimic mai puțin abstract, nimic mai stringent actual decît destinul acestor milioane de succesori. Sănătatea, dezvoltarea lor armonioasă, forța fiecărui copil nu e o cauză facultativă. Și dacă, oriunde în aceste zile ne aruncăm privirea, îi zărim împinzînd poienile, ridicîndu-și palatele de vară din foile de cort, renăscînd bronzați din apă și nisip, prefăcînd kilometri în forță și fiecare palmă de teren în

SPORTUL — al doilea manual al elevilor

Îmbunătățirea activității de educație fizică și sport a constituit și constituie o parte integrantă a măsurilor inițiate de partid pentru perfecționarea învățămîntului nostru, a mijloacelor și formelor de învățămînt și educare a tineretului, a optimizării procesului de pregătire a acestuia, corespunzător cerințelor societății noastre socialiste. Programele de educație fizică au fost îmbunătățite, au fost elaborate metodic pentru predarea acestui obiect în învățămînt, s-a extins predarea și la clasele I—IV de către profesori de specialitate, s-au întărit îndrumarea și controlul cadrelor care predau educație fizică, prin numirea la inspectoratele școlare a unui inspector de specialitate. Aces-

stadioane ale exuberanței, acestea toate sînt corolarul dragostei și lucidității pe care comuniștii, în istorica lor adunare, Congresul al X-lea, le prefac din teze și directive în certitudini.

În prezidiul adunării se află viitorul. Și mlădițele se pleacă recunoscătoare în fața celor care se îngrijesc de viața, sănătatea și vigoarea lor.

Mircea SÂNTIMBREANU
Membru al Biroului Consiliului
Național al Organizației Pionierilor

tea, ca și alte măsuri, au făcut să sporească contribuția orelor de educație fizică la pregătirea fizică generală a elevilor din școlile de cultură generală.

Pregătirea fizică generală, realizată prin orele de clasă și prin activitatea extrașcolară, a permis și valorificarea și afirmarea talentelor în acest domeniu.

Realizări importante au fost obținute și pe linia activității sportive. Disponind de o bază materială în continuă creștere, de cadre de specialiști și de o rețea organizatorică proprie — școli sportive și licee cu program de educație fizică, elevii beneficiază astăzi de cele mai bune condiții pentru practicarea sportului preferat, pentru a-și valorifica aptitudinile sportive. În acest scop, au fost organizate și campionate școlare, care au devenit o frumoasă tradiție în viața școlii noastre, bucurîndu-se de adeziunea largă și entuziastă a elevilor. Campionatele școlare au reușit să dezvolte în rîndurile elevilor dragostea pentru mișcare și sport, să contribuie la ridicarea nivelului de pregătire sportivă a elevilor și la obținerea unor rezultate sportive de valoare. Anul acesta, cea de-a XX-a ediție, jubiliară, a campionatelor școlare, la care au participat peste 100 000 de elevi de pe întreg cuprinsul țării, întrecerile ridicîndu-se la un bun nivel tehnic, a fost închinată celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român și celei de a 25-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.

Mulți dintre sportivii noștri fruntași, cunoscuți pe plan mondial pentru performanțele lor, au făcut primii pași în sport încă de pe băncile școlii, ca, de pildă, Iolanda Balaș, Lia Manoliu, Mihaela Peneș (prima campioană olimpică din România încă de pe băncile școlii), Elena Leuștean, Sonia Iovan, Florin Gheorghiu. Asemenea exemple, ca și altele din domeniul baschetului, handbalului, voleiului și al altor discipline sportive, cu care sportul nostru se mîndrește, atestă contribuția școlii în pregătirea, în formarea valorilor sportive, ca urmare a grijii pe care Partidul Comunist Român o poartă școlii, tinerei generații.

Eugen BLIDEANU
Director general în
Ministerul învățămîntului

PERFORMANTELOR specialiști de înaltă calificare

Documentele pregătitoare care urmează a fi aprobate de Congresul al X-lea al P.C.R. programează în baza unei previziuni riguros științifice obiectivele cantitative și calitative ale dezvoltării României în perioada 1970—1975, prefigurînd totodată pe acelea ale deceniilor următoare. Ca și în celelalte domenii, aplicarea concepției științifice a P.C.R., realizarea obiectivelor din domeniul educației fizice și sportului, depind în mod nemijlocit de competența cadrelor, de nivelul pregătirii lor profesionale, politice și ideologice, de capacitatea acestora de a aborda problemele într-un spirit creator, în pas cu evoluția științei și tehnicii.

Pregătirea specialiștilor cu cea mai înaltă calificare pentru toate sectoarele acestui domeniu — pe cît de vast, pe atîta de diversificat — revine Institutului de educație fizică și sport, aflat în pragul aniversării semicentenarului său. Pentru a corespunde exigențelor calitative ale documentelor pentru Congres, anual, cei peste 2 000 de studenți (curs de zi și fără frecvență) — profesorii și antrenorii de miine care vor activa și în perspectiva care depășește cel de-al doilea mileniu — trebuie să fie înarmați cu cunoștințe de bază profund științifice, cu principii și metode de a opera cu acestea care să aibă o valabilitate cît mai îndelungată; numai astfel ei vor fi receptivi la ceea ce reprezintă *noul*, numai astfel vor putea să se adapteze la condițiile în continuă diversificare ale practicii educației fizice și sportului în perspectiva dezvoltării acestora, prevăzută în documentele Congresului. De aceea, I.E.F.S. se străduiește să asigure absolventului un profil larg — de specialist pentru *întregul domeniu* al educației fizice și sportului — și numai în secundar se aprofundează o ramură sportivă. Acest lucru este posibil dacă vom insista în a pregăti un specialist în *știința educației fizice și sportului*, știință de sinteză, relativ recent constituită și la a cărei formulare și legitimitate I.E.F.S.-ul are o contribuție importantă recunoscută pe plan internațional în cercurile de specialiști.

Aceasta este principala direcție în care I.E.F.S.-ul va acționa pentru a-și îndeplini cu succes deosebit de importante sarcini încredințate de partid de a pregăti specialiști de cea mai înaltă calificare pentru educația fizică și sportul României socialiste de azi și de miine.

Prof. univ. Leon TEODORESCU
Rector al I.E.F.S.
Vicepreședinte al C.N.E.F.S.

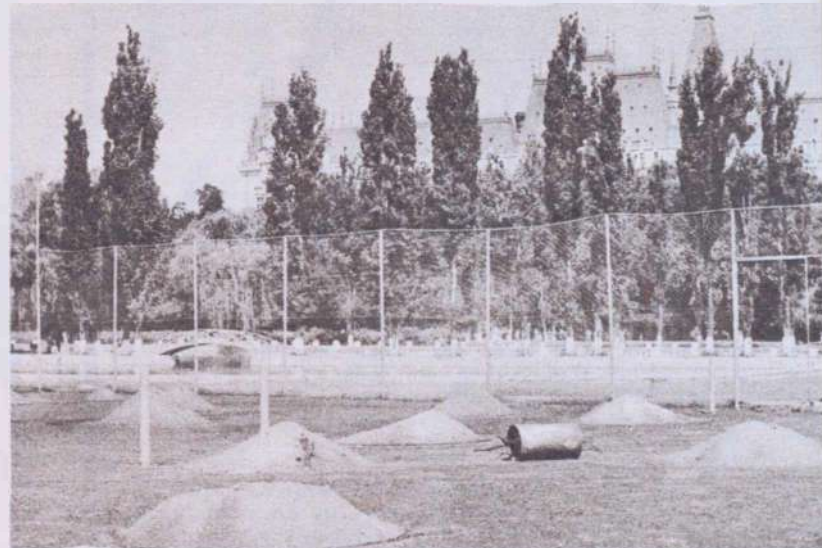

Frumosul stadion din Iași arată din ce în ce mai bine.

Noua geogra

Lacul de agrement din incinta ștrandului a fost simțitor mărit. Acum, pe suprafața lui, se va putea amenaja, în timpul lunilor de iarnă, un teren de hochei de dimensiuni regulamentare.

În incinta ștrandului au fost date în folosință și două noi terenuri de tenis.

PARTIDULUI
RECUNOSTINTA

imagini din Ciumbrud

În numeroase sate și comune ale patriei realizările din domeniul educației fizice și sportului capătă o tot mai multă strălucire. Una din aceste localități este și Ciumbrudul...

ȘTEFAN FÛLÛP (profesor de matematici, director adjunct al Liceului agricol din Ciumbrud-Aiud): «Am avut întotdeauna convingerea că exercițiile fizice și sportul întăresc sănătatea elevilor liceului nostru, îi feresc de boală, le măresc capacitatea de asimilare a cunoștințelor. În 1963 am fost repartizat la noi primul profesor de educație fizică. Un sprijinitor al convingerii mele. Aplicarea în viață a indicațiilor partidului cu privire la rolul și sarcinile de interes național ale educației fizice și sportului avea să capete de acum înainte un ritm mai susținut. Am trecut amândoi la treabă, bucurându-ne de înțelegerea tuturor, de elanul sincer al elevilor în munca patriotică. În fiecare an proiectul devenea realitate, iar realitatea naștea un alt proiect. Acesta a fost, este și va fi ritmul acumulărilor noastre. Azi, dispunem de un portic de gimnastică, de două terenuri de handbal și baschet, îngrădite, de o trambulină pentru sărituri în apă. Măine, își așteaptă recepția: bituminizarea unuia din cele două terenuri, pista circulară de atletism de 196 metri, sectoarele de aruncări

liștii își pot desfășura pregătirile, în cele mai bune condiții, și pe timp de iarnă.

Dar cum un singur stadion, pentru cei peste 17 000 de studenți și 35 000 de elevi, cîli frecventează facultățile, liceele, școlile tehnice și profesionale din Iași, era prea puțin, recent a fost inaugurată o nouă bază sportivă complexă, în cartierul Tătărași. Este vorba de «Stadionul Tineretului», amenajat în imediata vecinătate a unui nou cvartal de locuințe — unde au și fost date plină acum în folosință 8 000 de apartamente. Stadionul cuprinde două terenuri de fotbal (unul gazonat, celălalt cu zgură), o pistă pentru atletism, sectoare pentru aruncări și sărituri, terenuri de handbal, volei și baschet, vestiare în încălzire centrală și instalații de apă caldă etc.

Fostele săli «Sport și Muzică» — în număr de 4 — în mod practic au fost aproape în întregime reconstruite. Acum cele patru săli, pardosite cu parchet, dotate cu instalații dintre cele mai moderne pentru practicarea gimnasticii, boxului, luptelor, scrimii, voleiului etc. etc. alcătuiesc un tot și sînt de nerecunoscut, contribuind în mare măsură la creșterea măiestriei sportive a noilor generații de lîneri, de data aceasta, cuprinzînd nume cunoscute nu numai în țară, dar și în străinătate, datorită rezultatelor excelente care li s-au alăturat. Pentru studenții de la Institutul Agronomic s-a construit o nouă sală în care se pot practica jocuri sportive și gimnastica. Studenților Universității «Al. I. Cuza» li s-a pus la dispoziție un mini-stadion, amplasat în spatele clădirii Institutului pedagogic. Au fost amenajate noi terenuri de volei, de baschet și de handbal la liceele «Mihail Eminescu», la Liceul nr. 5 și altele. A fost extins lacul de agrement de la strandul orașului și tot aici s-a dat recent în folosință un nou bazin de înot, pentru copii, urmînd ca nu peste multă vreme să se inaugureze și un bazin de înot olimpic, de 50 m lungime, prevăzut cu trambuline și platforme pentru sărituri. În cadrul proiectelor în care au fost amplasate toate aceste instalații despre care am vorbit și-au mai făcut apariția, în aceste ultime săptămîni, două terenuri de tenis (strandul dispune în prezent de 4 terenuri de tenis), un teren bituminizat pentru baschet și un teren pentru volei, cu zgură roșie.

Cele relatate mai sus lasă să se formeze o idee asupra noii geografii sportive a orașului Iași și pentru completarea imaginii am marea bucurie să mai anunț o deosebit de importantă realizare. Angajamentul care ni l-am luat, în cadrul conferinței județene de partid, în cînsa celui de al X-lea Congres al Partidului și a aniversării unui sfert de secol de la eliberare, de a amenaja 125 de baze sportive simple a fost îndeplinit și chiar depășit. În ultima perioadă, de la angajamentul luat, au fost amenajate 154 de baze sportive simple printr-un volum de muncă patriotică estimat la suma de 920 000 lei. Performanța este rezultatul strădanilor Uniunii Tineretului Comunist, a Consiliului sindical județean, a Inspectoratului școlar, a Consiliului județean pentru educație fizică și sport și, bineînțeles, a tineretului ieșean care a răspuns chemărilor organelor amintite cu un entuziasm concretizat în frumoasa realizare la care mă refer.

După cum se vede, baza materială sportivă a Iașului crește continuu, așa cum continuu crește baza materială sportivă a tuturor orașelor țării. Cei peste 50 000 de studenți și elevi ai Iașului, ca și întreg tineretul patriei noastre vor să facă sport, iar organele locale de partid sprijină pe toate căile realizarea acestui deziderat.

Gheorghe TATU

Președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport—Iași

portivă a Iașului

Dacă nu mă înșel, chiar în paginile acestei reviste au fost publicate, în urmă cu cîteva luni, extrase din unele documente păstrate în arhive care atestă existența pe meleagurile Iașului — la începutul secolului trecut și chiar mai înainte — a unor activități sportive pe cît de variate pe atît de intense. În Iași s-a făcut sport și dacă faptul nu este cunoscut în măsura în care sînt cunoscute isprăvile sportive, din trecut, ale timișorenilor, clujeștilor, brașovenilor etc. etc., aceasta se datorește condițiilor mai mult decît modeste — mă refer la baza materială — în care se practica sportul la Iași înainte de 23 August '44.

Îmi aduc aminte că atunci cînd a fost demolată minuscula tribună, din lemn, de la stadionul din dealul Copoului, pentru a pregăti teren de lucru tribunelor din beton, de astăzi, ale frumosului complex sportiv 23 August au fost necesare doar cîteva ore de lucru. Săliile «Sport și Muzică», cu pereții crăpați, cu lencuiala căzută, stăteau gata să se dărîme peste dușumelele putrezite. Cele cîteva terenuri

de volei și baschet aflate în curțile liceelor își purtau numele mai mult simbolic. Cam la această se rezuma baza materială moștenită și de la ea s-a pornit pentru a se ajunge, pe parcurs, la situația înfloritoare de astăzi, cînd o vizită la terenurile și săliile de sport ale Iașului te încîntă.

Acum, cînd sîntem marlorii desfășurării lui cel de al X-lea Congres al Partidului drag, care va trasa jalioanele unei noi perioade de muncă și de prosperitate pentru întregul nostru popor, în toate domeniile de activitate, esle bine să trecem succint în revistă ceea ce s-a realizat în ultimii ani datorită îndrumărilor și a sprijinului neprecupețit dat de partid pentru îmbogățirea bazei materiale sportive a Iașului.

Astăzi tribunele stadionului «23 August» din dealul Copoului pot adăposti aproximativ 15 000 de spectatori. Sub tribune au fost amenajate, în afara vestiarelor, magazii și camerele rezervate arbitrilor, două săli de cîte 36/7 m în care atleții și folba-

gropile pentru sărituri, acoperirea tribunei, bazinul de înot cu apă încălzită (apele Mureșului care trec chiar pe la porțile noastre sînt înșelătoare), sala de sport cu dimensiunile 33 m x 11 m x 6 m, care va fi bituminizată, fiind prevăzută cu aparatură pentru gimnastică, volei, baschet, handbal, atletism, cu două vestiare, cu zeci de dulăpioare, cu magazine pentru echipamente, cu dușuri cu apă rece și caldă. Modestele noastre realizări de pînă acum, ca și cele imediat viitoare și viitoare, realizări pe tărîmul sănătății viitorilor vîticultori și contabilii agricoli, prin sport, le închinăm Partidului Comunist Român, celui de-al X-lea Congres.

DORIN DUNA (profesor de educație fizică): «Baza noastră materială, activitatea sportivă zilnică a elevilor noștri atrag noi și noi copii și tineri din Ciumbud. Si vinu-i dulce — cum spune proverbul —, dar și pe terenul de sport cine vine nu se mai duce! Proiectele noastre, în deosebi cele referitoare la atletism și handbal, vizează pentru 1970 și 1971 recoltarea unor performanțe de talie națională. Dacă toți elevii îndrăgesc sportul, talentele ies cu ușurință la iveală. Fiecare elev are calet de antrenament zilnic, fiecare visează la creșterea neîntrepută și a faimei sportive ciumbudiene. Sînt visuri deloc deșarte. Se lucrează în elan și disciplinat, așa cum ne învață partidul, căruia îi datorăm recunoștința.

1. Unul din cele două terenuri de jocuri, cel care va fi bituminizat și cu tribună acoperită.

2. Trambulină pentru sărituri și scară pentru acces... prudent în apele Mureșului.

3. Sala de sporturi din Ciumbud. În interiorul ei se va afla — fapt cu totul inedit — o groapă pentru sărituri... escamoșabilă!

4. Atleții Liceului agricol din Ciumbud au tot ce le trebuie: echipament, materiale, teren și îndrumarea competentă a profesorului Dorin Duna. În imagine, lucru în «atelierul sulifașilor».

5. Crosurile se înscriu la Ciumbud ca o cerință de prim ordin atît pentru începători, cît și pentru avansați. La poalele acestui deal, în stînga fotografiei, se vîd corpurile Liceului agricol și cele două terenuri de jocuri sportive. În timpul iernii, elevii fac crosuri pe teren mai puțin variat, pe șoseaua de cîțiva kilometri care leagă Ciumbudul de gara Aiud.

Nicolae PERȚEA — nou record la 110 mg: 13,9.

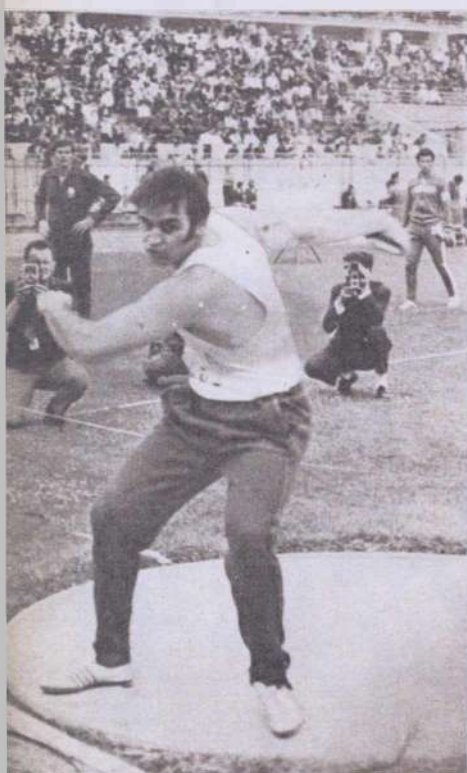
Cea de a XVIII-a ediție a «internaționalelor» noastre de atletism ne-a furnizat câteva bucurii: 1) prima nocturnă atletică, și încă de anvergură (în special, numerică), în Capitală; 2) prima pistă și primele culcare de eian dintr-un gen de tartan, denumit de realizatorii lui gumasfalt; 3) creșterea simțitoare a numărului spectatorilor, în ciuda situației din ultimii ani, în ciuda violentelor averse de ploaie, în ciuda transmisiunii TV a festivalului de muzică ușoară de pe litoral; 4) fanfara militară, la fel de frumoasă ca și aceea a lui Temistocle Popa, căreia i s-a decernat mențiune pentru popularitate; 5) prezența la start a citorva «medalii olimpice '88»; 6) consemnarea unor recorduri naționale și a unor recorduri ale «internaționalelor», ca și unele victorii nescontate asupra unor favoriți, înainte de start — indiscutabili câștigători (cu unele excepții).

Cea de a XVIII-a ediție a «internaționalelor» a început pe lumină, înainte de ploaie, cu startul la 20 km marș. Victoria a revenit lui Vasile Ilie cu 1.30:09,0 — nou record. Leonida Caraiosifoglu, clasat pe locul IX la J.O. din Mexic, n-a reușit să termine cursa, ceea ce, însă, nu s-a întâmplat cu veteranul Ion Baboie care, la cei aproape 60 de ani, a fost de-a dreptul ovaționat, pentru că a respectat legea probelor grele: dacă iei startul, ești dator să treci și linia de sosire, nu contează al cătelea; dacă ieși primul, înseamnă că ai obținut și a doua victorie!

A urmat festivitatea de deschidere: fanfara militară, defilarea sportivilor din 22 de țări. Apoi, restul probelor. Dar înainte de întreceri, vă rugăm să ne permiteți, stimați cititori, să facem câteva referiri la capitolul «organizator»: 1) presa a fost alimentată cu foile de rezultate astfel încât s-a ivit, la un moment dat (dar nu o dată!), spectrul inaniției; ba mai mult, fila cu rezultatele la 400 m, probă în care Emil Tobias a egalat recordul național de 47,5, s-a și pierdut pe la «secretariatul concursului», ne mai vorbind de faptul că, în fila cu săritura în lungime bărbați, Mihai Zaharia, clasat pe locul secund, cu aceeași performanță de 7,69 m, ca a câștigătorului Vasile Sărucan, nici nu figura, și nici nu s-a primit la masa presei vreo rectificare, cum se obișnuiește în asemenea cazuri: ne-am întrebat dacă Asociația Presei Sportive nu trebuia să fie prezentă la o astfel de competiție, cu ajutorul ei calificat; 2) informația prin difuzoare, fie că s-a făcut cu cifre cronate.

Nocturnă atletică

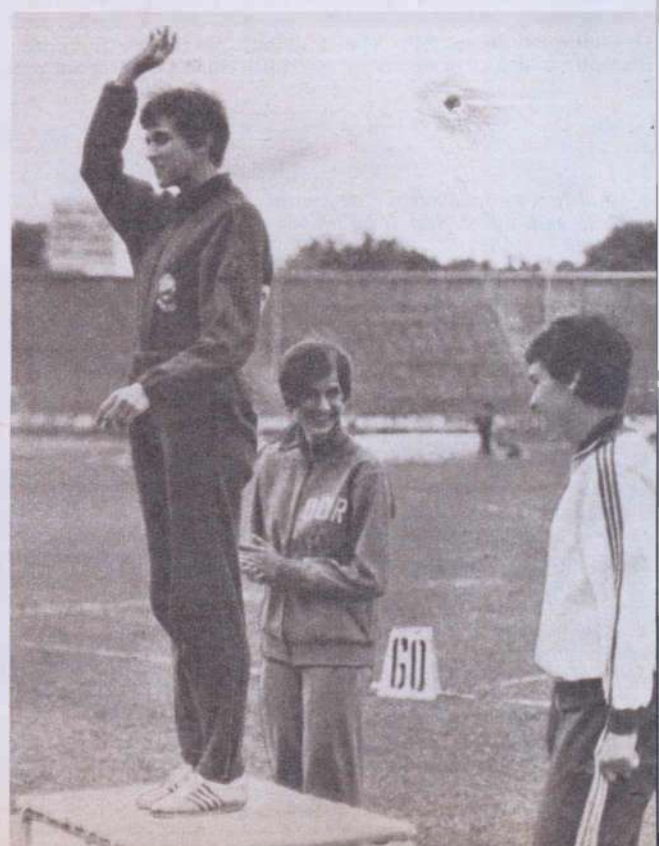
Iosif NAGHI — campion la disc: 57,44 m.

Anatoli SCIUPLIAKOV — nou record al «internaționalelor»: 68,70 m.

Ileana SILAI — 2:05,6 la 800 m. Barbara Wieck — 2:07,6 și Anita Rotmüller — 2:09,0 (dreapta).

uneori, fie că a lipsit cu desăvîrșire: ne referim, în special, la întrecerea de disc la femei, unde a fost cea mai valoroasă participare (chiar dacă n-au fost prezente Liesel Westermann și Karin Illgen); acest lucru a fost foarte supărător (poate, organizatorii au ținut să-i plătească o poliță Lici Manoliu care i-a criticat după meciul feminin România—R.F. a Germaniei de la Constanța, că-i conturbă pe concurenți cu atâtea comentarii inutile, în timp ce aceștia sînt în maximum de concentrare); 3) după festivitatea de deschidere, am fi fost curioși să asistăm și la cea de închidere, pentru că era prevăzută în program, dar am rămas cu curiozitatea nesatisfăcută; finalul celei de a XVIII-a ediții a «internaționalelor» a fost asemănător cu acela al unui balon umflat pe care, plictisit în cele din urmă, copilul îl înțeapă cu acul. Să revenim însă la punctul «2», la sărăcia de informații privitoare la unele probe. Stadionul Republicii, care a găzduit «internaționalele», are instalație de nocturnă, dar această instalație sau lumina proiectoarelor nu se revarsă decît asupra gazonului, ea fiind concepută exclusiv pentru meciurile de fotbal. Sectoarele de aruncări, cele de sărituri și tîrnăntele sînt în beznă, din această cauză. Tocmai de aceea era necesar, considerăm noi, ca organizatorii să-l instruiască pe crainic să comenteze ce se petrece acolo în beznă. Dar, probabil, nici el nu putea să deslușească mare lucru, neavînd la dispoziție un ochian cu infraroșii. Dacă umbrele înșărării au forțat aprinderea becurilor, și prin această aprindere ne-am dat seama că iluminatul nu e propice pentru o nocturnă atletică, apoi am mai constatat, odată cu ploaia, că nici pista de gomasfalt — probabil, fiind turnată la rezeală — nu este impecabilă: îi lipsește placul perfect, lucru dovedit de numeroasele băltoace (ele întreceau feeria spectacolului nocturn, dar impietau, credem, performanțelor). Să sperăm că la următoarea nocturnă atletică aceste neajunsuri vor fi înlăturate!

Să ne referim acum și la concurenți. Din capul locului precizăm: am fost neplăcut impresionat de unele «răzgîndiri». S-au răzgîndit Vera Nikolici (recordmana mondială la 800 m), Christos Papanikolau (faimosul prăjinist grec), Liesel Westermann (recordmana mondială de disc) și mulți alți performeri. Rezultatele de valoare internațională au cam lipsit, în general, la București. Poate că aceste răzgîndiri au fost determinate de timpul scurt care separa Bucureștiul de Stuttgart (două zile), unde avea loc meciul atletic al anului: Europa-America. Poate că aceste răzgîndiri au fost scontate de organizatori. Și atunci de ce organizatorii n-au ales o altă dată pentru «internaționale»? Dar nu avem nici un temei să le facem vreun proces de intenție, adică să intuim o «pasiență» reușită: cît mai puțini atleți străini de valoare, atît mai multe victorii ale gazdelor. În corpore s-au prezentat atleții kenieni. Cel mai bun al lor, Amos Biwott, campionul olimpic la 3 000 obstacole, a fost învins de Gheorghe Cefan — 8:54,8. Cea mai valoroasă probă — sub aspectul participării —, repetăm, a fost aruncarea discului-femei, cîștigată de Lia Manoliu cu 57,12 m, în compania Christine Spielberg și a Anitei Otto. Lia a confirmat la București selecționarea pentru Stuttgart. Și, ca Lia, și Ileana Silai, la 800 m, probă în care nu a avut, cum se spune, probleme. Probabil, în prezența Verii Nikolici, cot la cot în finală, și nu contra-timp, în prezența gomasfaltului, acel 2:05,6 al Ileanei ar fi fost cu cîteva secunde mai bun. Campioana noastră olimpică la lungime, Vioreca Vișcopoleanu, a concurat din nou cu foarte mult sub posibilitățile sale. La fel Virginia Bonci — la înălțime, Mariana Goth — la 100 m și chiar la 200 m, Iosif Naghi — la disc, Ana Sălăgean — la greutate, Vasile Sărucan — la lungime, Petre Astafei — la prăjină (chiar dacă au ieșit campioni), Șerban Ioan și Csaba Dozsa — la înălțime. Nu același lucru în ceea ce-i privește pe ceilalți recordmani ai noștri: Nicolae Perșea — 13,9 la 110 mg și Valeria Bufanu — 13,6 la 100 mg. Recordurile acestora sînt promițătoare. La starturile «internaționalelor» au fost prezenți mulți atleți străini și români fără valoare deosebită. Prezența lor a făcut să treacă mai greu timpul și a populat pista și sectoarele de aruncări și sărituri. Această «umplutură», să-i spunem așa, a concurat, e vorba de ai noștri, sub diferite titulaturi: C.A.U., Rapid, Dinamo, Steaua etc. Sub titulatura Steaua a concurat (adică la umplutură) și Nicolae Perșea! La ce s-or fi gîndit selecționerii federației noastre de atletism cînd au alcătuit echipa României?

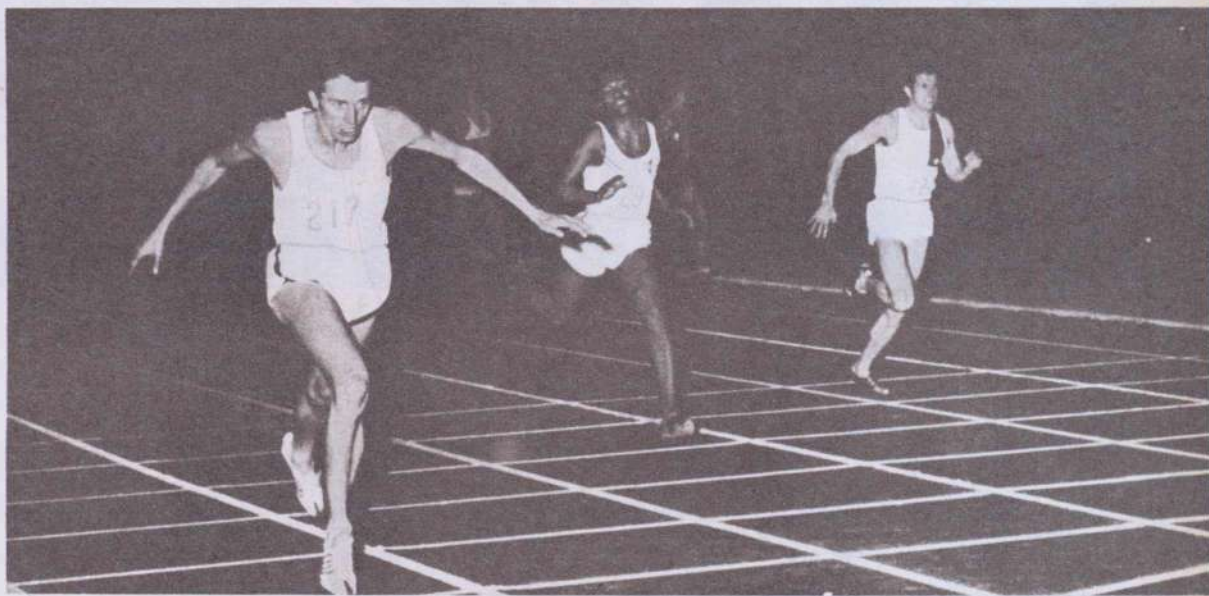
Ultima constatare: «internaționalele» de la București au reprezentat un pas înapoi față de cele precedente, de la Poiana Brașov. Așa se întîmplă cînd nu te pricepi să fii un bun «impresar»!

Horia CRISTEA

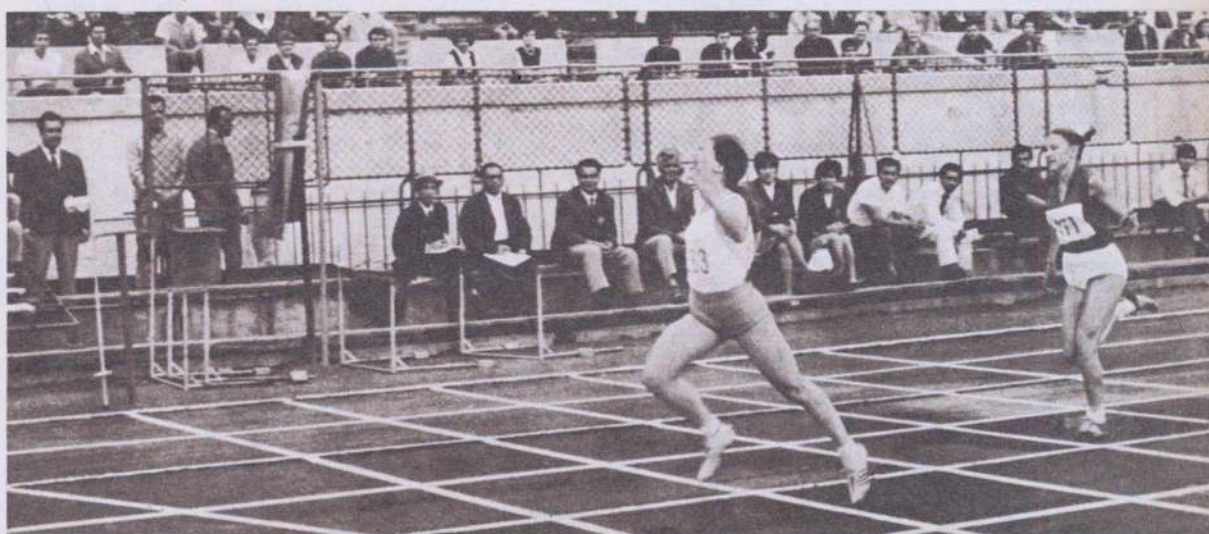
Foto: Paul ROMOȘAN

Valeria BUFANU — nou record la 100 mg: 13,6.

Emil TOBIAS — corecordman la 400: 47,5.

Mariana GOTH — campioană la 200 m: 23,9.

Robert OUKO (122) — recordman al «internaționalelor» la 800 m: 1:46,6. Îl urmează alți doi kenieni — Naftali Bon și Tomas Saisi — și cubanezul Luis Dubouchet.

EMERICH VOGL

oaspetele revistei SPORT

„ÎN FOTBAL E BINE SĂ PRIVEȘTI ÎN

REP.: Ce părere aveți despre sezonul 1968-69 al echipei naționale? Credeți că e doar un fenomen de conjunctură sau are la bază unele acumulări reale?

VOGL: Resping ideea «fenomenului de conjunctură». Pun pe prim plan creșterea psihologică a jucătorilor noștri, care a avut drept efect reducerea complexului de inferioritate. Datorită acestei creșteri, întregul bagaj de cunoștințe tehnice, altă dată oscilant, a primit astăzi o valorificare superioară. Folosesc termenul superioară, gândindu-mă la constanța mai mare a jocului.

REP.: V-aș propune să facem o trecere în revistă a jucătorilor care s-au perindat în echipa națională, în sezonul 1968-69. Profit de faptul că nu aveți la îndemână documentația necesară, pentru a obține doar impresiile cu care ați rămas. Aș începe, de pildă, cu portarii. Într-o conversație recentă Voinescu, fostul nostru mare portar, îmi spunea că, în momentul de față, avem cinci portari buni, dar nici unul foarte bun.

VOGL: Nu sînt de acord cu termenul. Am putea spune, mai exact, că nu avem un portar complet. Așa, de pildă, Ghiță și Gornea sînt jucători care excelează pe linia porții. Răducanu și Coman, pe de altă parte, știu să stăpînească și careul. Răducanu are păcatul că se deconectează prea ușor, iar Coman, care are multe puncte comune cu Răducanu, are, din păcate, un minus de viață sportivă, care i-a... infirziat reflexele. Cred că, din aceste câteva cuvinte, fiecare portar ar putea trage concluzii.

REP.: Sătmăreanu?

VOGL: Sătmăreanu se străduiește să fie un fundaș modern, ceea ce este enorm. Am însă o rezervă. Acțiunile lui ofensive nu sînt judicios conjugate cu siguranța elementară pe care trebuie să o aibă apărarea imediată.

REP.: Dan?

VOGL: Același campion al entuziasmului, același luptător pînă la epuizare. Am impresia, însă, că în momentul de față nu e conștient de faptul că resursele sale fizice nu mai sînt cele de acum cinci ani și că această scădere firească trebuie înlocuită, compensată, cu un joc din ce în ce mai raționalizat. Nu te poți bizui doar pe resursele fizice ale primei tinereți sportive. Cred, însă, că Dan va ști să facă trecerea de la entuziasm la maturitate.

REP.: Deleanu?

VOGL: Greu de caracterizat, pentru că el nu are calitățile tipice unui fundaș — nu excelează nici printr-un fizic deosebit și nici printr-o tehnică superioară. În schimb, Deleanu are o foarte bună înțelegere a jocului de fundaș, prin valorificarea rați-

onală a calităților sale generale. Cînd încetează să raționeze, așa cum se întîmplă uneori la clubul său, are scăderi. În echipa națională a fost, însă, întotdeauna bun.

REP.: Nunweiler VI?

VOGL: Dacă e perfect sănătos, are toate resursele necesare unui mijloc modern de talie internațională. Trebuie să adaug, însă, că aportul lui ofensiv îl întrece pe cel defensiv.

REP.: Dinu?

VOGL: Dinu reprezintă un caz special. În ultima vreme el a parcurs o perioadă critică, să zicem — de tranziție. A pornit ca un jucător defensiv, cu sporadice acțiuni ofensive și de finalizare. Prin aceasta, el a avut un mod cu totul particular de a se mișca pe teren. Acest joc s-a sincronizat bine la club, cu Stoienescu. În ultima vreme, avînsînd ca poziție, atribuțiile lui au crescut, în sensul că din cele două extremități — apărător pe fund, realizator în față — a trebuit să se nască constructorul de la mijlocul terenului, cu atribuții atât în atac, cît și în apărare. Dar această metamorfoză nu se poate produce repede și astfel jocul lui nu e precis conturat. Dinu trebuie ajutat. Dar primul care îl poate ajuta este el însuși. Jocul lui se bazează în mare parte pe resurse fizice excepționale (mă refer la capacitatea de efort). Am auzit, însă, că Dinu nu-și... respectă această calitate cu adevărat excepțională. Dacă va continua să-și deprecieze calitatea cea mai de preț, adică să o submineze printr-o... tinerețe mult prea exuberantă, s-ar putea ca să nu confirme speranțele puse în el.

REP.: Dembrowschi?

VOGL: Nu este o extremă de profesie. Nu are calitățile necesare și nici pregătirea adecvată. De aceea a avut și roluri speciale, el jucînd, tactic, în triunghiul extrem dreapta — mijloc dreapta — vîrf de atac. Are o tehnică bună. Știe jocul. Ar putea da un randament mai mare dacă ar avea mai multă forță, pentru rezolvarea duelurilor directe cu adversarii.

REP.: Pe cine trecem ca vîrf dreapta?

VOGL: Foarte nimerită întrebare. Înseamnă că aici există un punct nevralgic. Pe aici s-au perindat mai mulți jucători. Primul a fost Dobrin. Din păcate, maniera lui de joc, în ciuda calităților individuale, nu se acordează cu echipa națională, unde jocurile impun o mare intensitate. E o problemă care depinde numai de el. Domide, pe de altă parte, nu e încă format. Trebuie să se îndrepte spre profilul de constructor. Tufan are calități. A jucat un singur meci și e greu să mă pronunț.

REP.: Dumitrache?

VOGL: În afară de forță, are tot ceea ce e necesar unui vîrf de atac de talie internațională: o viteză bună, subtilitate, oportunitate, soluții variate a acțiunilor și un mare simț al golului. Ori se deconectează, însă. Dispare total din joc, nu înțelege sau nu vrea să înțeleagă că un jucător trebuie să participe indirect la unele acțiuni, așa am văzut la înaintașii lui Milan, în meciul cu Inter. În sfîrșit, nu are stăpînire de sine, calitate indispensabilă unei mari vedete. Un jucător de clasă nu fi conceput ca un om irascibil. Pînă și Pele, genul în care a devenit irascibil, a început boare...

REP.: Lucescu?

VOGL: Progres mare. În unele jocuri a atins

Antrenorul **EMERICH VOGL** este un interlocutor ideal pentru perioadele «după furtună». Spirit analitic prin excelență, Vogl adună și sedimentează fără grabă, dar cu gravitate. Iată de ce i-am solicitat un interviu pe tema echipei naționale, tocmai acum, când luna august se situează ca o lună de tranziție între **CE A FOST** și **CE VA FI**.

INTE“

Cornel Dinu. Suporterii îl așteaptă pe adevăratul Dinu.

și execuție, nivelul celor mai bune extreme ne din Europa. Repet, a progresat mult, dar severității cu care a vrut să devină un jucător pe partea stângă a terenului. Lucescu este cel al propriei sale voințe.

Q: **Ce notă globală ați acorda echipei naționale pentru sezonul 1968-69?**

RL: Aș îndrăzni să spun nota 8.

Q: **Ce note ați acorda jucătorilor care au stat mai mult?**

RL: Răducanu — spre 9, Gornea — 8, Sătmăreanu — 8, Boc — 9, Dan — 8 (i-am scăzut un punct jocul de la Paris), Deleanu — 8, Nunweiller VI — 7, Dembrovski — 7, virful dreapta — 7, Lucescu — 8, Lucescu — 9.

REP.: Ce demonstrează acest «catalog»?

VOGL: Că partea dreaptă a atacului e mai slabă decât cea stângă. În al doilea rând, că mijlocul nu și-a definitivat formula.

REP.: Ce echipă ați prezenta dacă meciul cu Portugalia s-ar disputa mâine?

VOGL: Bineînțeles că răspunsul este pur teoretic: Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu (Boc este suspendat), Dan, Deleanu — Radu Nunweiller (deși are tendința de a juca mereu spre stînga), Dinu — apoi o extremă dreaptă pur ofensivă (poate Năsturescu), Tufan (pentru direcția pronunțată spre poartă), Dumitrache și Lucescu. Sper însă că viitorul campionat ne va crea probleme de selecție în sensul bun al cuvîntului. În orice caz, un jucător

România — Grecia 2—2. În prim plan: Sătmăreanu (stînga).

Emerich Vogl și Angelo Niculescu, la Lisabona, înaintea lui... 0—3.

nou trebuie să demonstreze — și nu numai într-un singur joc — că poate aduce o contribuție mai mare decât cei care au jucat împreună, în cursul acestei primăveri.

REP.: Pircălab? Dobrin?

VOGL: În fotbal e bine să privești înainte. Eu nu le contest valoarea. Ei, însă, au o misiune dificilă: trebuie să prindă plutonul. Credeți că nu mă gîndesc și la Barbu? Nu am idei preconcepute din acest punct de vedere. Și cu toate că sînt un partizan al elementelor tinere, nu fac din asta un scop în sine. Nu uit că avem două jocuri de mare importanță, în care trebuie să folosim tot ce e mai bun. În fotbal, însă, trebuie să privim — cum spuneam — înainte...

Ioan CHIRILĂ

De la Rudy Wetzer la ... zi

de Ioan CHIRILĂ

POVEȘTEA
ECHIPEI NAȚIONALE
DE FOTBAL
DE LA MONTEVIDEO
1930 SI PÎNĂ ASTĂZI

Anul 1955 marchează o creștere a numărului de jocuri și chiar o înmulțire a adversarilor — ca variație de stiluri — dar continuă să fie un an de... mijloc, mai ales împotriva echipelor care practică un joc viguros. Este momentul în care echipa noastră națională simte nevoia unor primeniri, ceea ce se și întâmplă, de altfel. Apar unele nume noi ca Georgescu (Rapid), Ene II, Birău, Copil III sau Mihai. Ca întotdeauna, însă, rodarea jucătorilor tineri presupune multă răbdare, ceea ce nu a caracterizat, în general, selecția din acei ani. Majoritatea fotbalistilor apar și se duc, cu o singură excepție: rapidistul Georgescu. Acesta are o apariție spectaculoasă în echipa națională, el punctând deseori în duelul cu portarii adversi. Dar să trecem la casetele noastre tehnice...

1955

129. ROMÂNIA - POLONIA

2-2 (1-0)

București, 29 mai 1955.

ROMÂNIA: Toma — Zavoda II, Szöke — Călinoiu, Androvici, Peretz (Toma II) — Suci (Tătaru), Nicușor, Ozon, Georgescu, Suru.
POLONIA: Szymkowiak — Mashelli, Korynt, Wozniak — Susczyk, Zientara — Kempny, Brychczy, Cieslik, Pohl, Baskiewicz.
AU MARCAT: Ozon (min. 9), Kempny (min. 65), Cieslik (min. 67), Georgescu (min. 76).
Arbitru: Balakin (U.R.S.S.).

Un meci greu pentru echipa noastră. Jucătorii români au dominat mai mult, dar lipsa de precizie în șut a lui Suci și Ozon și-a spus cuvântul. Polonezii au egalat dintr-o gravă greșeală a portarului Toma. Cei mai buni jucători: Szöke, Suru, Ozon

(cotuși). Peretz, Zavoda II. Sub așteptări: Nicușor, Androvici, Toma. Raportul de cornere confirmă superioritatea teritorială a României: 10—5. Remarcabil debutul lui Georgescu, care a și obținut egalarea.

130. NORVEGIA - ROMÂNIA

0-1 (0-1)

Oslo, 12 iunie 1955.

NORVEGIA: Aronsson — Bakker, Svenssen, Boyekarlisen — Legaernes, Bergeressen — Hennem, Odegaard, Kotte, Johanessen, Kure.
ROMÂNIA: Birtasu — Pahonțu, Apolzan, Szöke — Călinoiu, Peretz — Tătaru, Petschovschi, Ozon, Georgescu, Suru.
A MARCAT: Ozon (min. 15).
Arbitru: Karni (Finlanda).

Au asistat 25 000 de spectatori, o cifră foarte mare pentru Oslo la meciurile de fotbal. Golul României a fost înscris într-o combinație extrem de rapidă. Călinoiu a interceptat balonul. I-a trecut lui Petschovschi, care l-a pasat «dintr-o bucată» lui Ozon. Acesta a luat acțiunea pe cont propriu. I-a driblat pe stope-

rul Svenssen și a tras puternic pe jos. De altfel, Ozon a jucat excelent tot meciul, impresionând publicul norvegian. Norvegienii au realizat combinații foarte frumoase, dar numai pînă în fața careului de 16 m. Raportul de cornere (4—2 în favoarea României) sugerează desfășurarea... teritorială a meciului.

131. SUEZIA - ROMÂNIA

4-1 (2-0)

Göteborg, 15 iunie 1955.

SUEZIA: K. Svensson — Samuelsson, Gustavsson, Bergmark — O. Svensson, Parling — Hamrin, Lofgren, Isgren, Stal, Bengtsson.
ROMÂNIA: Birtasu — Pahonțu, Apolzan, Szöke — Călinoiu, Peretz — Ene II, Petschovschi, Ozon, Georgescu, Suru.
Au marcat: Bengtsson (min. 2), Hamrin (min. 15), O. Svensson (min. 67), Parling (min. 72), Georgescu (min. 75).
Arbitru: Andersson (Danemarca).

Golul înscris de Bengtsson în al doilea minut de joc a avut o influență hotărâtoare asupra desfășurării meciului. Echipa noastră a dominat în continuare, dar a fost temperată de golul înscris, pe contraatac, de Hamrin. (Să notăm că Hamrin, celebrul înaintaș al lui Milan-1969, juca

acum 14 ani în «naționala» Suediei!). Al treilea gol suedez a fost înscris din penalty, la un fault imaginar atribuit lui Szöke. Al patrulea gol a fost de asemenea un penalty transformat. Scorul este mult prea sever. O dovadă? Raportul de cornere, favorabil României 10—7.

132. ROMÂNIA - R.D.GERMANĂ

2-3 (2-1)

București, 18 septembrie 1955.

ROMÂNIA: Voinescu — Zavoda II, Androvici, Szöke — Călinoiu, Peretz — Birău (Mihai), Petschovschi, Ozon, Georgescu, Suru.
R.D. GERMANĂ: Spiekenagef — Schaller, Müller, Marotzke — K. Wolf, S. Wolf — Assmy, Schrotter, Troger, Lemanczik, Wirth.
Au marcat: Georgescu (min. 7), Wirth (min. 15), Suru (min. 28), Troger (min. 80 și 90).
Arbitru: Harangozo (Ungaria).

Un meci pierdut în ultimul minut, dar care nu scuză evoluția echipei noastre. Menționind starea de supraincredere a echipei noastre, presa vremii notează: «Jucătorii noștri — mijlocașii și înaintașii — au deschis ficcare minge primită, au condus-o un

timp și abia după aceea au pasat sau au cădat un om căruia să i-o paseze». Se menționează de asemenea pregătirea fizică insuficientă, care a permis cedarea pasului în ultimul sfert de oră. Tinărul Georgescu a izbutit și în acest meci să deschidă scorul.

133. ROMÂNIA - BELGIA

1-0 (0-0)

București, 28 septembrie 1955.

ROMÂNIA: Voinescu — Pahonțu, Androvici, Szöke — Călinoiu, Băcuț I — Copil III, Nicușor, Ozon, Georgescu, Mihai.
BELGIA: Gernaey — Dries, Carre, Van Brandt — Huysmans, Mees — Jaquemins, Degelas, Coppens, Mermans, Orlans.
A marcat: Georgescu (min. 70).
Arbitru: Macho (Cehoslovacia).

Un meci în care Ozon a fost vioara întâi. Echipa noastră a făcut o primă repriză excelentă. Iată ce declară ziaristul francez Maurice Vidal, prezent la meci: «Fără Mermans și Coppens, Belgia e o echipă doarecare. Apărătorii români, reușind să-i neutralizeze, înaintașii belgieni s-au apropiat rar de poarta lui Voinescu». Antreno-

rul belgian Ceuleers este mai puțin generos: «Echipa României nu știe să joace în adîncime și nu practică un joc în mișcare. Totuși ați dominat». Atacul nostru a tras 28 de șuturi la poartă (Ozon 10), în timp ce Belgia a reușit doar 17 (Mermans 6). Autorul golului — nota bene — Georgescu.

134. ROMÂNIA - BULGARIA

1-1 (1-1)

București, 9 octombrie 1955.

ROMÂNIA: Toma — Pahonțu, Androvici, Szöke — Călinoiu, Băcuț — Copil III, Nicușor, Ozon, Georgescu, Suru.
BULGARIA: Iosifov — Rakarov, Manolov, Goranov — Boșkov, Patev — Milanov, Ștefanov, Panaitov, Kolev, Dimitrov.
Au marcat: Georgescu (min. 32) și Panaitov (min. 82).
Arbitru: Steiner (Austria).

Un joc modest al echipei noastre. Sub nivelul normal, Nicușor, Suru și Călinoiu. Ozon a «excelat» printr-un joc individualist. Extremul dreapta Copil a fost handicapat fizic. Deși am jucat acasă, s-a remarcat apărarea imediată. În acest meci, Georgescu a făcut din nou un joc

bun, fiind iarăși autorul singurului gol al echipei noastre. Cu acest meci se încheie un an mediocru în palmaresul echipei naționale. Pentru a-și demonstra, însă, inconstanța, România va face un meci memorabil la Belgrad, peste numai câteva luni. Dar despre acest joc, într-un număr viitor...

Fotbal pe glob

LOUBET ȘI NOUL VAL. Fără îndoială Charles Loubet, sprintena extremă a lui Olympique Marseille, este unul dintre cei mai reprezentativi exponenți ai noului val al fotbalului francez. După înfrângerea suferită de «cocoși», chiar pe terenul lor, la Strasbourg, în fața prea modestului «unsprezece» al Norvegiei (1-0), șansele francezilor de a evolua în Mexic s-au subțiat foarte mult. Cu toate acestea «operațiunea Boulogne» (n.r. denumită astfel după numele antrenorului federal Georges Boulogne) — de întinerire a echipei naționale continuă. Se are în vedere — precizează forul francez de specialitate — numai viitorul. În fotografia noastră îl puteți vedea pe Charles Loubet, jucător plin de inteligență, în acțiune sub culorile noului său club.

UN NOU ASPARUHOV?

Începând cu sezonul trecut, reputatul săptămânal parizian «France — Foot-ball» a instituit premiul «Gheta de aur», acordat celui mai productiv jucător de fotbal de pe continent. La alcătuirea clasamentului se iau în considerare golurile marcate în cadrul campionatelor naționale.

Prima escală a «Ghetei de aur» a fost Lisabona. «Tunaru» Benficăi. Eusebio, a cucerit premiul, înscriind 42 de goluri în 26 de meciuri. El a fost secundat în clasament de maghiarul A. Dunai — 36 (30).

Anul acesta golgheterul Europei este noul «star» al fotbalului bulgar **PETR JEKOV**, care cu 36 de goluri marcate în 30 meciuri l-a depășit pe grecul Sideris (35 goluri în 34 meciuri). Acestuia din urmă i-a revenit «Gheta de argint».

Jekov e un nume care s-a impus cu autoritate în clasamentele marcatorelor bulgari din ultimul timp. Astfel, el deține de trei ani titlul de golgheter al Bulgariei: 1967 — 21 goluri. 1968 — 31, 1969 — 36.

Născut în 1944, Jekov a debutat în prima ligă sub culorile clubului «Beroe» din Stara Zagora. Actualmente el activează în echipa campionă: «T.S.K.A. — Septemvriisko Znamia». A participat la turneul UEFA — 1963, la Campionatul Mondial (1966) și cel european, la Jocurile Olimpice — 1968. În Mexic a înscris 4 goluri. A debutat în naționala Bulgariei în 1965, jucând de atunci 16 meciuri și înscriind 9 goluri. Jucător rapid, excelent tehnician, Jekov își continuă drumul spre deplina afirmare internațională.

E.A.

CALEIDOSCOP

IASIN ȘI MECIUL 300

La 9 iulie cu ocazia meciului Dinamo Moscova—Ararat Erevan a avut loc un eveniment deosebit. Lev Iasin, arhicunoscutul portar al dinamoviștilor și al reprezentativei U.R.S.S., a participat la cel de al 300-lea meci de campionat. Recordul absolut aparține lui Igor Netto (Spartak Moscova): 367 partide de campionat.

Născut în 1929, Iasin (1,84 m și 82 kg) joacă în liga întâi din 1950. Sub culorile reprezentativei a jucat de 78 de ori.

CEL MAI FRUMOS DAR

La 8 noiembrie federația poloneză de fotbal își va sărbători semicentenarul. Se pare însă că ea va fi lipsită de cel mai frumos cadou: calificarea Poloniei pentru turneul final al C.M. din Mexic. Într-adevăr, dacă la Rotterdam olandezii au marcat golul victoriei cu 50 de secunde înainte de finalul (Olanda—Polonia 1-0), în schimb la Sofia polonezii au fost surclasati (Bulgaria—Polonia 4-1). Va reuși formația antrenată de R. Konciewicz să recupereze acasă punctele pierdute în deplasare? Rămăina de văzut.

TUNARIII

Doă nume binecunoscute în «soccerul» mondial: Luigi Riva (Cagliari) și Gerhard Müller (Bayern-München). Riva este golgheterul recent încheiatei ediții 1968/69 a campionatului italian: 20 de goluri. Interesant e faptul că formația Cagliari a câștigat șase meciuri cu scorul 1-0 mulțumită golurilor lui Riva. În cadrul «Squadrei azzurre» activitatea sa este la fel de prodigioasă: el a marcat toate golurile italienilor în preliminariile CM-70 (Țara Galilor—Italia 0-1, R.D.G.—Italia 2-2) — meciuri disputate în deplasare.

Müller este și el golgheterul ultimului campionat: 28 de goluri, fiind în același timp autorul golurilor victoriei echipei sale din finala «Cupei» (2-1 cu Schalke-04). Și el marchează «goluri de aur» pentru naționala R.F.G. Două exemple: la Glasgow: Scoția—R.F.G. 1-1 (au marcat Müller și Murdoch); la Nürnberg: R.F.G.—Austria 1-0 (a marcat cu două minute înainte de finalul, Müller).

• Uwe Seeler (Hamburger S.V.) a înscris în actualul campionat cel de-al 700-lea gol al său și cel de-al 100-lea în «Bundesliga».

• Mayer (München—Bayern), portarul naționalei R.F.G., a apărut cu ocazia meciului cu Schalke-04 primul penalty din viața sa.

• O curiozitate din clasamentul final al campionatului italian 1968/69: A.S. Roma ocupă locul OPT din 16 echipe, cu următorul bilanț:

30 10 10 35:25 20 puncte.

• Ferencváros — Budapesta a câștigat în cei 70 de ani de existență 21 titluri de campionat, de 20 de ori a ocupat locul secund și de 14 ori locul III.

• O selecționată «colară» din orașul Boston (S.U.A.) a jucat recent două partide amicale cu formații similare din Leningrad și Moscova. Micii fotbaliști sovietici s-au impus cu autoritate: 9-1 și respectiv 9-2.

• La Moscova a avut loc un interesant turneu la care au luat parte prima selecționată a U.R.S.S., selecționata olimpică, cea de tineret și cea de juniori. Locul întâi a revenit primei reprezentative care a dispus în finală cu 1-0 de selecționata olimpică.

Ernest ANDONE

GIANNI RIVERA ÎNGRIJORAT? Celebru capitan al nu mai puțin celebrului A.C. Milan pare îngrijorat și asta în ciuda marilor succese ale clubului milanez. Îngrijorarea justificată, dacă avem în vedere că fotbalistii italieni se află în fața unui sezon deosebit de greu care-i poate conduce pe piscurile «Cupei Intercontinentale» după ce, bineînțeles, vor fi escaladat un asemenea virf care poartă numele Estudiantes la Plata. Și apoi mai este și noua ediție a «Cupei Campionilor Europeni», pe care milanezii vor s-o onoreze cât mai strălucit.

MTK LA NEW-YORK. Cunoscuta echipă budapestană M.T.K. a participat recent la un turneu, devenit tradițional, în capitala Statelor Unite ale Americii. Fotbaliștii maghiari nu au strălucit în jocurile disputate peste ocean, acuzând în mod vizibil oboseala recent încheiatului campionat național.

De ani de zile prezent în colțul boxerilor români...

Sezonul pugilistic de la finele acestui an se anunță deosebit de bogat și dificil pentru reprezentativele noastre de seniori, tineret și juniori. Peste câteva săptămâni, între 11 și 14 septembrie, la Galați, vor avea loc tradiționalele întreceri din cadrul Balcaniadei. În octombrie, «naționala» noastră de juniori va susține două întâlniri în Republica Democrată Germană, unde va evolua și o echipă de tineret în cadrul unui mare turneu internațional, la care am fost invitați. La sfârșitul lunii noiembrie, o echipă din care nu va lipsi nici unul dintre campionii noștri europeni va face un turneu în Franța și, probabil, în Irlanda și Scoția. Anul pugilistic 1969 se va încheia pentru boxerii noștri în decembrie, când vom participa la «Turneul speranțelor olimpice» din Polonia.

ION POPA

Gîju nu poate fi o „pană” de valoare...

Despre toate am discutat cu Ion Popa, managerul de ani de zile al naționalei.

— Care dintre aceste întâlniri vi se pare mai dificilă pentru boxerii români?

— Din seara zilei de 8 iunie 1969 — ne-a răspuns Ion Popa — cînd pentru prima dată în istoria campionatelor europene de box patru români au cucerit medalii de aur, am știut că viitoarele noastre confruntări internaționale vor fi mult mai dificile decît pînă acum. O formație care a cucerit primul loc la «europene», clasîndu-se înaintea sovieticilor și polonezilor este altfel privită și... primită. Deci toate întîlnirile noastre viitoare vor fi foarte grele.

— Consider, totuși, că Balcaniada prezintă pentru noi cel mai mare interes...

— Poate numai pentru faptul că e o întrecere oficială în cadrul căreia avem de apărut un frumos prestigiu, dar să știți că nu vom întîmpina mai multe greutăți decît în meciurile din R.D.G., Franța sau Polonia.

— Care dintre boxerii noștri ne vor apăra șansele la Balcaniadă?

— Cu cîteva excepții, vom prezenta echipa de la «europene».

— Spuneți-ne ceva despre... excepții.

— În primul rînd, nu va boxa campionul european Constantin Ciucă. El este ocupat cu examenele de bacalaureat, iar noi vom încerca să-l înlocuim cu Gruiescu sau Vasile Ivan. În lot nu mai sînt incluși acum «ușorul» Vasile Antoniu și «mîjlociul» Horst Stumpf. La «ușoară» avem doi candidați — Dinu și Cuțov...

— Cuțov?

— Da. El oscilează între 60 și 63,500 kg. La 60 este... concurat de Paul Dobrescu, iar la

63,500 de constanțeanul Ion Dinu. Să vedem...

— Dar la «mîjlocie»?

— Cei doi... titulari: Năstac și Chivăr.

— Nu mi-ați spus nimic despre categoria pană...

— Și aici avem doi selecționați: Gîju și Pușcaș. Această categorie ne dă cea mai mare bătaie de cap.

— Se considera că «soluția Gîju» va rezolva problema acestei categorii.

— Da' de unde?! Am susținut și-mi mențin părerea că Nicolae Gîju nu poate fi o «pană» de valoare. L-am urmărit, vă dați seama cu cît interes, în ultimele două partide susținute la 57 kg. Nu mi-a plăcut. A devenit un băiețuș... dolofan, cu picioare și brațe plinuțe și... atît. Este mult mai lent și am motive să cred că nu a cîștigat prea mult nici la capitolul forță.

— Credeți că nu va mai obține rezultate valoroase?

— La «pană» nici o dată. Dacă va reveni, însă, la «cocoș» am certitudinea că se va număra din nou printre cei mai buni din Europa. Să nu uităm că Gîju nu a împlinit, încă, 26 de ani și că este departe de perioada cînd te gîndești la retragere. Dacă ar face din nou categoria cocoș, Nicolae și-ar recăpăta viteza, și sprinteneala pe care le-a avut la Roma. Gîju a fost și poate redeveni un cocoș de mare clasă. La «pană», însă, este și va fi un boxer mediocru...

— Vă mulțumim și vă dorim succes pentru viitoarele întîlniri, iar lui Gîju îl recomandăm să reflecteze serios asupra categoriei de greutate. În fond, între «cocoș» și «pană» nu sînt decît trei kilograme...

Petre HENT

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL

de Petre HENT și Paul OCHIALBI

ÎN LUPTĂ PENTRU TITLUL EUROPEAN LA CATEGORIA GREU

Greu a suportat Carpentier cele două înfrîngeri consecutive! Tinărul de 18 ani a simțit cum i se risipesc dintr-o dată toate visele, toate planurile. Doar managerul său, François Descamps, își păstrase optimismul. Doar el își dădea seama că, pe undeva, greșise încercînd să verifice prea devreme forțele elevului său în compania unor adversari mult prea puternici pentru el.

— Georges — îi spuse într-o zi Descamps — hai să plecăm din Paris. Să mergem într-un loc liniștit, departe de gazetarii curioși, departe de sălile de box...

XXIV

Am făcut cunoștință pînă acum cu lumea pugilistică antică, cu pionierii boxului modern, cu marii campioni ai ringului de la sfîrșitul secolului XIX, v-am prezentat așii careului magic de la începutul secolului nostru: Johnson, Willard, Dempsey, Tunney și Carpentier. Povestirea noastră s-a întrerupt la sfîrșitul anului 1912, după ce campionul francez pierduse — surprinzător — două partide consecutive, în fața lui Frank Klaus și Billy Papke.

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL

— Cum? Să renunț la ring?

— Nu! Dar să-l uităm un timp...

Cei doi au plecat la Deauville, cunoscuta stațiune balneară. Cît au stat acolo, nici Georges și nici Descamps nu au mai adus vorba despre box, deși numai la asta se gîndeau. Carpentier făcea alergări și plimbări lungi, exerciții de gimnastică și lectură. Se culca devreme și se trezea în zori, pentru a-și relua cursele singuratic. Așa au trecut cîteva săptămîni.

S-au întors la Paris în preajma Anului Nou — 1913. Carpentier arăta și se simțea excelent. Se putea vedea imediat că scăpase de... teroarea cîntarului.

Georges reia activitatea în 1913 printr-o spectaculoasă victorie, înainte de limită, în fața compatriotului său Marcel Moreau. Meciul a avut loc la începutul lunii ianuarie, la Paris. Au urmat alte succese, tot înainte de limită, dar cea mai importantă partidă a anului a susținut-o Carpentier în fața campionului european «Bombardier» — Billy Wells, titlul fiind în joc. Meciul acesta a avut loc la 1 iunie, pe teren neutru, în orașul belgian Gand.

Iubitorii boxului din Anglia își puneau mari speranțe în Billy Wells. Ei nu puteau uita că Georges Carpentier răpise pînă acum două titluri europene pugiliștilor englezi. Primul la 23 octombrie 1911, cînd l-a învins chiar la Londra pe Young Joseph, pentru titlul la «semimîjlocie», și al doilea, la 29 februarie 1912 cînd, la Monaco, a cîștigat titlul la «mîjlocie», în fața lui Jim Sullivan. Englezii doreau, bineînțeles, o revanșă.

Cu mare interes era așteptată întîlnirea Carpentier — Wells și în Franța. Specialiștii și presa franceză considerau că Georges s-a aruncat într-o aventură extrem de periculoasă atacînd titlul european al «greilor», el fiind în cel mai bun caz un «semigreu». Într-adevăr, cînd cei doi pugiliști au urcat în ring, miile de spectatori, printre care numeroși excursioniști francezi și englezi, au avut impresia că vor asista la vestita încrîncenare biblică dintre David și Goliath, numai că de data aceasta șansele lui «David» păreau reduse la zero. Bombardier Wells era mai înalt decît Carpentier cu zece centimetri și mai greu cu vreo 12 kilograme, francezul avea 19 ani, iar campionul englez 26.

Nici nu începuse bine meciul cînd Georges, fulgerat de o contră la bărbie, căzu în genunchi în fața puternicului său rival. Cu toate că arbitrul Maitrot numără secunde aproape urlînd, Carpentier nu-l auzea din cauza vacarmului făcut de spectatorii nemulțumiți de această partidă, pe care o socoteau o mascărădă. Cînd Georges văzu mina lui Maitrot coborînd pentru a noua oară, își spuse în sus ca un arc. Lupta a fost reluată dar, înainte ca acest prim rund să

ring-magazin

CE FAC CEI TREI „MARI“ AI BOXULUI MONDIAL

Fără îndoială, cea mai comentată categorie în boxul mondial rămâne și la ora aceasta cea a «uriașilor» ringului. Nici până astăzi, forurile internaționale care conduc destinele boxului profesionist nu au reușit să cadă de acord să elucideze situația neclară a campionului mondial al «greilor». După cum este cunoscut, Joe Frazier, campion olimpic de la Tokio, deține neoficial centura, fiind recunoscut numai de 5 federații ale unor state americane, printre care și cea din New York. Pe de altă parte, World Boxing Association îl recunoaște drept campion al lumii pe Jimmy Ellis, fostul sparring-partener al lui Cassius Clay. O organizație a boxului mondial cu sediul la Ciudad de Mexico continuă, să-l treacă pe lista celor mai buni pugiliști (și chiar să-l atribuie titlul de campion al lumii pe Cassius Clay. În această situație este interesant, credem, să vedem ce fac cei trei corifei ai categoriei.

JOE FRAZIER se pregătește intens și își face «K.O.» toți

finanțiară bună și este foarte optimist. Nu de mult, el a declarat ziaristilor că nu înțelege de ce forurile internaționale nu-i programează un meci cu Jimmy Ellis, pentru a se lămurii dată lucrurile cu centura mondială.

JIMMY ELLIS continuă să transpire și el la antrenamente. În vârstă de 29 de ani, Ellis l-a copiat bine, în ceea ce privește reclama, pe Cassius Clay, cu care a făcut sute de lecții la mînusi, ca sparring-partener. Numai dispariția forțată a lui Clay din arena mondială a boxului i-a permis lui Ellis să cocheteze cu marile performanțe. Privind palmaresul lui Ellis, el nu poate fi comparat cu cel al lui Frazier. Victoriile sale nu au impresionat, deoarece au fost obținute în fața unor adversari de mîna a doua. Totuși, Ellis are meritul de a fi un boxer rezistent. Incurăcării, care știe să profite de lungimea brațelor și de jocul său de picioare. Campionul mondial neoficial, versiunea W.B.A., nu și-a manifestat nici o dată dorința de a se bate cu Frazier. Știe el ceva...

CASSIUS CLAY, neinvinsul Clay, guralivul Clay, cum l-au denumit adversarii și managerii, se află de mai bine de doi ani în centrul atenției avocaților, care au găsit în persoana lui un client la început bun de plată, apoi un datornic fără perspective. De cînd a intrat în conflict cu autoritățile de stat americane, Clay face o serioasă propagandă unui cult religios — musulmanii negri —

seetă din care face parte și care l-a... botezat Muhamed Ali. În prezent el duce tratative cu o casă italiană de filme, pentru a juca un rol într-o peliculă de lung metraj. Va mai practica Clay boxul? Iată o întrebare la care însuși fostul campion mondial a dat un răspuns cam în doi peri: «Pentru un moment nu voi mai boxa, deoarece legile stricte ale cultului religios din care fac parte nu-mi permit să mai urc în ring.»

JOE LOUIS S-A ÎNSĂNĂTOȘIT

Celebru bombardier din Detroit, fostul campion mondial la categoria grea, Joe Louis, a părăsit spitalul din New York, unde a fost internat nu de mult. El se află acum la Detroit, unde își desfășoară activitatea profesională de agent al unei firme pentru conservarea cărții. Medicii l-au găsit, pînă la urmă, în... formă excelentă pe Louis, pentru cei 55 de ani ai săi. Fosta glorie a pugilatului mondial a ieșit pe străzile din New York ca urmare a unei zile pline de lucru, la care s-a adăugat și căldura excesivă. Imediat după ce a părăsit spitalul, Joe a fost invitat la o conferință de presă, în care a declarat, printre altele, următoarele: «De multe ori am fost întrebate dacă actualul campion mondial neoficial, Joe Frazier, este mai bun decît Cassius Clay. Pot să vă spun că îmi place mult acest Frazier, care înafara unei combativități exemplare are și un «punch» remarcabil. Cred că el îl este superior lui Cassius Clay.»

ADIO, ANDRÉ ROUTIS

O veste tristă pentru iubitorii boxului: a murit francezul André Routis, fost campion mondial la categoria pană. Excelentul boxer din Bordeaux a fost unul dintre puținii boxeri europeni care s-a bucurat peste ocean de aprecierile renumitului manager Joe Jacobs. Routis a devenit campion al lumii la 28 septembrie 1928, cînd l-a învins pe Tony Canzonieri. Fostul campion a decedat la 16 iunie, ziua în care se născuse cu 69 de ani în urmă. Tristă coincidență...

PRIETENII NOȘTRI — SPORTIVII ȘI SPECTATORII

Fenomenul sportiv este — nimeni nu mai contestă acest lucru — o realitate obiectivă a zilelor noastre. O realitate frumoasă, mereu tinără. Milioane de oameni din întreaga lume sînt îndrăgostiți de exercițiul fizic, de jocurile sportive. Pe terenul întrecerilor și în tribunele stadioanelor sportive și spectatorii formează un tot inestructibil, al cărui liant este dragostea pentru frumusețea și tăria fizicului, pentru calitățile spiritului omenesc.

Sportivii și spectatorii sînt prietenii noștri, ai gazetarelor sportive. Într-un fel scrii cînd tribunele sînt pustii și într-altul cînd stadionul... clocotește la temperatura marilor întreceri. Și nu există lucru mai trist decît atunci cînd armonia sportivă a unei competiții este tulburată de gesturile necugetate, uneori huliganice, ale unei minorități suportată în tribune de spectatorii adevărați, ca și pe teren de sportivi adevărați.

Cît de buni prieteni am fi cu sportivi ca Iancu, Mureșan sau Boc, cît de mult am aprecia cunoștințele lor sportive, atunci cînd sînt în culpă sîntem datorii să-i judecăm cu asprime. Prietenia nu ne poate lega la ochi și înseamnă că am trăda-o dacă nu am cere amiciilor de pe terenul de sport și celor din tribune să se comporte la fel de civilizată ca prietenii cu care mergem, de pildă, la teatru sau la restaurant. E greu de crezut că cineva își alege cunoștințele din rîndurile scandalagiilor, sau ale celor certați cu morala și buna cuviință. Și atunci ne permitem să vă întrebăm pe dumneavoastră prieteni din tribune, și pe dumneavoastră prieteni de pe terenurile de sport: cum puteți suporta vecinătatea acestor elemente certyate cu morala, certyate cu buna cuviință?

În urmă cu cîtva timp, la o gală de box disputată în sala Floreasca din Capitală, nemulțumit de o decizie, cineva a aruncat spre ring cu o sticlă. Nu știu pe cine țintea «proiectilul», dar el a ajuns la masa presei, lovindu-mă puternic. Nu-l cunosc pe omul care a aruncat sticla și probabil, nici el nu mă cunoaște. Gestul a fost, însă, uluitor. Și nu atît al irresponsabilului care l-a făcut, cît al vecinilor săi din tribună care... au închis ochii.

Ne întrebăm, stimați prieteni spectatori și sportivi, de ce nu reacționați imediat în fața acestor necheamați în arenele noastre, elemente care rod ca niște carii frumoasa întrecere sportivă? A fi supporter pasionat înseamnă a încuraja — nu a fluiera, a aplauda — nu a huidui.

P. H.

sparring-partenerii. Aceștia mai revin la antrenamente numai datorită faptului că sînt bine plătiți. Frazier, care s-a impus îndecesebi după victoria obținută în fața californianului Quarry, este neinvins în carieră, el cîștigînd de o manieră indiscutabilă cele 25 de partide susținute ca profesionist. Fostul măcelar are acum o situație

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL

ia sfîrșit, Carpentier a făcut din nou cunoștință cu podeaua. Nici cea de a doua repriză nu a fost mai fericită pentru sportivul francez. Loviturile englezului își făceau din plin efectul, Georges fiind numărat încă de două ori. Spectatorii francezi erau dezamăgiți și priveau muți de uimire masacrul din ring. Se părea că «roule» lor își pierdeau capul complet și că nu va mai putea întreprinde nimic care să-l salveze. Nimeni nu se mai îndoia de victoria lui Wells.

Georges, însă, nu încetase să spera în victorie. Fără îndoială, tactica adoptată în primele două reprize nu-i era avantajoasă. Să lupti de la distanță cu un adversar mai înalt și mai puternic însemna să-i faci jocul.

— Aproape, corp la corp!... — îl auzi Carpentier pe Descamps, cînd gongul anunța rîndul trei.

Meciul căpătă subit alt aspect. În ring se ducea acum o luptă aprigă, cu serii puternice la corp, cu lovituri grele, pe cît de nimicitoare pentru cel care le primea, pe atît de obositoare pentru cel care ataca. Carpentier se lipise de încăpăținare de uriașul său adversar și toate eforturile lui Wells de a se depărta pentru a-și pune din nou în valoare tirul de la distanță erau inutile. Georges găsi calea spre victorie și nimic nu-l putea abate din drum. Lupta corp la corp — acesta era secretul succesului. Un puternic croșeu la stomac și francezul își întărește convingerea că acolo era punctul cel mai vulnerabil al adversarului.

La începutul rîndului patru, Carpentier se apropie curajos, fentează și reușește să se... lipescă de Wells din nou, ca o ventuză. Un formidabil croșeu de stînga la plexul solar și Georges aude exclamația de durere a pugilistului englez. Încă o serie scurtă de croșee înțeapă ca niște cuțite flancurile «Bombardierului», care cade în brațele lui Carpentier. Un pas înapoi și Wells se prăbușește. Spectatorii au amuțit. Glasul arbitrilor se aude clar în toată sala: 8... 9... out! Explozia ovăților sparge timpanele. Francezii îi poartă în triumf pe Carpentier și Descamps. Idolul lor, Georges Carpentier, era noul campion al Europei la categoria grea...

Ecoul acestei victorii a fost enorm în Franța, ca și în Anglia, dealtfel. Așa se explică faptul că după cîteva succese obținute pe ringurile din Bordeaux, Vichy și Paris, Carpentier este invitat la Londra pentru o serie de demonstrații. Deși nu-l puteau iubi pe acest francez afurisit, care luase boxerilor englezi trei titluri de campioni ai Europei, englezii îl simpatizau totuși, admirîndu-l pentru măiestria sa.

Georges este angajat la... Grand-Opera din Londra, apărînd pe scenă în primul act al revistei «Come over here». Cîteva încîntătoare «girls» împodobite

FILE DIN ISTORIA BOXULUI MONDIAL

cu panglicuțe de mătase roz reprezentau... stilpii ringului în care Georges își făcea demonstrația. Succesul i-a adus un angajament și la Middlesex Theatre. Englezii aplaudau, dar nu puteau uita înfrîngerea lui Bombardier Wells și așteptau nerăbdători ziua de 8 decembrie, ziua revanșei Carpentier — Wells.

Meciul a avut loc la National Sporting Club din Londra. A fost o autentică seară de gală tipic englezească, rezervată în exclusivitate membrilor clubului. Printre spectatorii nu exista nici măcar o singură femeie. Ringul era o insulă inconjurată de cîteva mii de «fracuri», care așteptau grave confruntarea dintre Carpentier și Wells.

Partida a început, poate pentru prima dată de cînd se practică boxul, într-o liniște deplină. Carpentier s-a apropiat de Wells, eschivînd o directă de stînga a acestuia. O serie rapidă de lovituri la stomac și... stoapora! Bombardier Wells se prăbușește și nu mai poate relua lupta înainte de a se consuma cele zece secunde fatidice! Mult așteptata revanșă nu a durat decît un minut și treisprezece secunde...

Carpentier era într-o formă excelentă. Noul an, 1914, îi aduce succese de mare prestigiu internațional, dar cel mai prețios a fost, fără îndoială, cel reputat în țara americanului Gundboat Smith, unul dintre pretendenții la titlul mondial al «greilor», omul care îl învinsese cu un an în urmă pe Jess Willard și care avea să lupte mai tîrziu cu Dempsey, Sam Langford și Bartling Levinsky. Întîlnirea lui Georges cu Gundboat a avut loc în sala Olympia din Londra, la 16 iulie. Carpentier a fost magnific. Stilul său elegant și eficace i-a săltat de pe scaun chiar și pe calmii spectatori englezi. Campionul francez a etalat în această partidă tot arsenalul de tehnică pugilistică, punîndu-l pe Gundboat în penibilă situație de a obstrucționa și a lovi cu capul, fapt pentru care a și fost descalificat în rîndul șase.

În fața lui Carpentier se deschidea porțile unei cariere strălucite. La 21 de ani, campionul francez atinsese epoca celor mai depline posibilități fizice, cărora li se adăuga un bogat bagaj de cunoștințe tehnice. Dar a venit războiul, mobilizarea generală. Carpentier părăsește ringul și devine în scurt timp locotenent în corpul de aviație francez. El va relua activitatea pugilistică în 1919, cînd va începe drumul greu, dar glorios, spre titlul de campion mondial.

(VA URMA)

Pe „criteriul” tinereții...

Finala «nocturnă» a turneului: România-U.R.S.S. Într-un asemenea meci orice minge este decisivă.

În orașul adoptiv al lui Calistrat Hogaș, în splendorile Piatra Neamț situată la poalele «mini-muntelui» Pietricica, s-a desfășurat la sfârșitul lunii trecute «Criteriul Speranțelor Olimpice» la volei. Au luat parte echipele a 7 țări socialiste care și-au verificat potențialul actual, totul în perspectiva campionatelor europene și ale Jocurilor Olimpice de la München. Pe cocheta bază sportivă «Ceahlău» au avut loc întreceri îndrăgite, la capătul cărora victoria finală a revenit formației U.R.S.S. urmată, în ordine, de România, R.D. Germană, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria și Cuba. «Șasele» nostru nu a mai reușit să repete performanța de anul trecut — cucerirea primului loc — fiind nevoit să cedeze trofeul. Cauze fiind mai multe, vom enumera doar câteva: absența din lot a unor jucători, lipsa de activitate competițională, faptul că mulți voleibaliști de bază, ca Dumănoiu, Orosz, nu sînt în formă ș.a. Discutînd cu antrenorul principal al echipei noastre, Mircea Dumitrescu, am aflat că jucătorii se încadrează, cu mici excepții, în limitele de vîrstă impuse de regulament, prin urmare lotul nostru va fi același și la anul. Competiția a fost sub nivelul celei de anul trecut, putînd spune că doar

sovieticii s-au prezentat mai bine. Tactica selecționatei noastre a fost și rămîne axată pe indicațiile federației: un joc modern, în viteză (pentru desfacerea apărării adverse), cu atac din pase întinse, scurte. Ne lipsesc ridicătorii și (semnal de alarmă) juniorii noștri nu au valoarea recerută pentru a «alimenta» echipa primă. Unul din obiectivele noastre rămîne calificarea în turneul final al Campionatelor europene de juniori de la Riga și Tallin. Arbitrajele au fost neuniforme — cînd prea «largi», cînd prea «strînse».

Indiferent de considerațiile tactice, de victorii sau înfringeri, faptul determinant îl constituie apropierea dintre sportivii țărilor participante, creșterea experienței de concurs a acestora. Amintînd și marea surpriză a turneului, Cuba — România 3—2, încheiem cu convingerea că am asistat la o acțiune strălucită, la care au contribuit atît magnificul cadru natural, cît și competența și amabilitatea localnicilor.

Alexandru SIMOC
Foto: ION MIHĂICĂ

Echipei României a cucerit locul 2: îi urăm să mai crească!

Cuba-România (juniori): luptă îndrăgită la fileu.

Premiul popularității — selecționata Cubei. Simpaticii voleibaliști cubanezi sînt «luați cu asalt» de amatorii de autografe.

declarațiile unor „neutri“

JAROSLAV JELINEK, arbitru cehoslovac: «Turneul celor 7 echipe a fost, avînd în vedere specificul acestora — tinerețea, foarte disputat. Consider că primele 4 echipe sînt într-adevăr cele mai bune. În special Uniunea Sovietică și România. Dintre jucători m-au impresionat în mod deosebit Dumănoiu, urmat îndeaproape de Hagan și Zaporojeț. Mulțumesc personal organizatorilor care s-au străduit și reușit să ne facă șederea cît mai plăcută în acest oraș minunat care este Piatra Neamț. Un singur lucru de care mă plîng — apa e prea... rece!»

RAYMOND RAVANNE, arbitru francez: «Criteriul» a constituit un prilej de trecere în revistă a tuturor echipelor. Din păcate, în Franța nu avem posibilitatea să ne pregătim pentru «europene» sau J.O. în asemenea mod. În ce privește desfășurarea, ca atare, a turneului, putem spune că unele echipe au arătat că sînt mai bine puse la punct cu pregătirea, decît altele aflate în același stadiu. Rușii sînt foarte bine pregătiți, urmași de români și germani. Tehnica jucătorilor, ținînd seama de condiția lor de «speranțe» olimpice, este destul de șlefuită. Gazele din Botoșani și Piatra Neamț și-au făcut pe deplin datoria dovedind înă adună, bunul renume în acest domeniu al românilor».

MIRCEA ZELINSCHI, arbitru român: «Echipa U.R.S.S., cea mai bună după părerea mea, a jucat în forță, în viteză, foarte organizat, excelînd în jocul pe fundul terenului. Turneul nu a fost de o calitate prea ridicată, remarcîndu-se puține elemente de perspectivă. În general, arbitrajul a fost bun, cu excepția meciului final, cînd arbitrul principal, impresionat de miză, a comis unele greșeli, fără a influența însă rezultatul».

CUPA MĂRII NEGRE

Litoralul nostru găzduiește în fiecare an, într-o organizare excepțională, o seamă de competiții valoroase. Printre ele, turneul de baschet feminin, dotat cu trofeul «Cupa Mării Negre». Primul loc, precum și trofeul, au revenit reprezentativei Cehoslovaciei. Naționala noastră, întrecînd pe cea a Poloniei, a ocupat un meritos loc II.

«Cupa Mării Negre» a fost un turneu util echipei noastre care va evolua peste o lună în ediția 1969 a Balcaniadei de baschet, rezervată echipelor feminine.

În imagini: 1) Cornelia Taftan, într-o atitudine specifică (jocul cu echipa Cehoslovaciei). 2) Jucătoarea Bogdana Diaconescu a sărbătorit al 100-lea meci, evidențindu-se în întîlnirea cu echipa Poloniei.

Fotoreportaj de
Paul ROMOȘAN

FLUTURELE

Îndrăgostiți de gimnastică, fotoreporterii sportivi se străduiesc să ne demonstreze — dacă mai e nevoie de așa ceva — că și exercițiile... statice sînt de-a dreptul spectaculoase, prin dificultatea și frumusețea lor. Iată un... fluture din «colecția» fotoreporterului TEODOR ROIBU.

O CARTE DE MULT AȘTEPTATĂ...

Dacă practicarea exercițiilor fizice era odată în obișnuița zilnică a unui număr restrîns de persoane, cu predilecție în mediul urban și fără vreo contingentă cu sportul de performanță (în majoritatea covârșitoare a cazurilor), cele cu parliciparea greutăților (hantele și haltera) formau mijlocul de antrenament doar al citorva virfuri sportive ale timpului. În care, bineînțeles, trebuie incluși, în primul rînd, cei cîțiva halterofili înaintași.

Odată însă cu extinderea înregistrată de educația fizică și sportul în rîndul populației noastre (și mai ales a tinerețului) exercițiile cu greutăți au prins să-și facă și ele tot mai mult loc și printre mulții, foarte mulți, de astăzi, adepți entuziaști ai gimnasticii cotidiene de învățare. Dar, din nefericire, ignoranța și empirismul stăruiau determinînd, în cele din urmă, alabe, întirziate și izolate cazuri de formare a ceea ce ne place atît să rostim astăzi și dorim mult de tot: «trup frumos și sănătos».

Apariția recentă (pentru prima dată la noi) a lucrării «CULTURISM» în editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, sub semnătura unui prieten al ravisiei noastre, profesorul Lazăr Baroga, care a fost ajutat de competența citorva colaboratori n-a stîrmit totuși... senzație, cum literalmente s-ar fi întimplat acum cîțiva ani (deși cartea se bucură de un frumos succes de librărie, ce va atrage o apropiată reeditare a ei pentru satisfacerea altor cerințe), dar a fost mai mult decît binevenită.

Pe autor îl știu destul de mulți. Este un sportiv «în prezentă», aflat în pragul deplinei maturități, care a dat importanță «culturismului» încă de la primele sale manifestări sportive cînd nu vîna, poate, să dea vîrodată tiparului o lucrare pentru împlinirea dezideratului unanim — «trup frumos și sănătos». Sub imperiul și imboldul permanent al unei pasiuni tot mai crescînde pentru haltere, Baroga, campion și recordman al țării, apoi ca student al I.E.F.S. (și mai în urmă), a dat o mare amploare cercetării și documentării pretențioase în această direcție pînă a reușit să dea multilor iubitori ai culturismului o carte prețioasă prin alcătuirea ei meticuloasă. Un adevărat manual — după toate cerințele și regulile metodicoștiințifice ce învâluie acum sportul.

Aceste reguli duc, indiscutabil, la rezultate sigure și vădit apropiate în această (hai, să-i zicem) ramură sportivă în devenire — culturismul, care, evident, nu va interesa numai pe sportivi.

Cuprinzînd peste 350 de desene ajutoare, cîteva tabele, schița etc., originalul volum al lui Lazăr Baroga stă la îndemîna oricui și datorită prețului (8,30 lei) și datorită acceptabilei înfățișări grafice. Iar pentru un plus de edificare găsim cu cale să vă redăm, stimați cititori, un scurt pasaj din prefața semnată de însuși autorul: «Culturismul a apărut din eforturile pentru obținerea unei sănătăți prefecte și a proportionalității segmentelor corpului omenesc.»

gh. r.

CE NAȘTE DIN CICLIST... PEDALEAZĂ

O veche zicală românească spune: «Ce naște din pisică, șoarece mîncînd». Parafrazînd acest proverb, putem spune: «ce naște din ciclist... pedalează». Localizarea cu ciclismul ne-au sugerat-o numeroasele potriviri, dintre care spicim exemplele fraților George și Florian Negoescu, azi cunoscuți pedatori, fiii fostului multiplu campion la ciclism Dede Negoescu, iar acum, recent, Eugen Iencec (în fotografie, alături de tatăl său), cîștigătorul primei ediții a Criteriului ziarului «SPORTUL», care nu este altul decît fiul stimatului nostru coleg, mai vîrstnic Emil Iencec. Acesta a cucerit acum trei decenii două titluri de vice-campion la viteză și la fond (în ciclism, bineînțeles) și a ocupat locul 25 în «Turul României», ediția 1935.

Eugen Iencec are 16 ani, iar Criteriul ziarului «SPORTUL», pe care l-a cîștigat reprezintă, în fapt, prima sa alergare oficială. Deci, prima cursă, prima victorie. Din acest punct de vedere, se pare că fiul este pe cale să-și întrecă tatăl, lucru pentru care sîntem siguri că Emil nu se va supăra. Dimpotrivă. Prin odrasla sa, colegul nostru va reuși să-și indeplinească, poate, visul lui din tinerețe: acela de a fi campion.

Eugen Iencec elev în clasa a X-a la liceul D. Bolintineanu, este un polisportiv. În aceeași măsură, el iubește și tenisul (pe care îl practică de 9 ani), fotbalul, patinajul și alte cîteva ramuri de sport. Este un multi-lateral, talentat, așa cum era și tatăl său, care, în anii de plină activitate, ziua făcea gazetărie, seara teatru, iar «în pauze» pedala de zor pe șosele...

G.Șt

file de album

DIN TRECUTUL CICLISMULUI BUCUREȘTEAN

Imaginea alăturată ne duce cu opt decenii în urmă, în acel «București de altă dată», la epoca dinaintea primului război mondial. Fotografia datează însă de acum 37 de ani. Ea a fost făcută în anul 1932, pe velodromul din șoseaua Ștefan cel Mare, care se afla pe locul unde este acum terenul de fotbal Dinamo. Așa s-a întîmplat cu prilejul unei manifestări sportive de amploare, care a avut loc pe acel velodrom (pista era de pămînt și măsura peste 1 100 metri).

Pe velociped se află decanul ziaristilor sportivi dintre cele două războaie, Eugen Dumitrescu-Jenny. În ținută festivă (haine negre, guler care, cravată de mătase, în culori, și pantofi de lac), el «rulează» demonstrativ în fața mulțimii adunată pe căpșanul din marginea pistei. Jenny Dumitrescu «călărește» pe «duplețul de fier»-velociped sau bicicleu, cum i se spunea — pe care, cu patru decenii în urmă — în jurul anului 1890 — tatăl său, faimosul velocipedist și mecanic de biciclete apoi, D. Dumitrescu făcuse temerare raiduri la Brașov, Rm. Vilcea etc. etc...

După cum se vede, o ustensilă tare ciudată, atunci, ca și acum. Ce ar zice junii noștri pedatori consacrați, Vasile Tudor și Al. Sofronie, sau mai vîrstnicii lor colegi, Moiceanu și Ziegler? S-ar încumeta ei să facă, pe asfalt, iar nu prin praf și hirtzoape (ca acum 70—80 de ani) un raid măcar pînă la Cîmpina, de pildă? Și cu ce medie orară?... — em. i. —

MINGEA, RIVALA PĂPUȘILOR

Sportul este, fără îndoială, un prieten al tuturor vîrstelor. Iată-i pe copiii creșei Roza Luxemburg din Cottbus (R.D.G.) încercînd să ne demonstreze că la vîrsta lor păpușile sînt niște jucării demodate, care în nici un caz nu pot fi preferate magnificului balon rotund. Acum, copiii se joacă liniștiți, fiecare cu mingea lui. Dar nu va trece mult timp și inevitabil se va produce: vor... descoperi fotbalul!

DIN NOU ÎN LUPTA PENTRU TITLU

Campionii mondiali pe anul 1967, Enders-Engelhardt (BMW) au fost întrecuți anul trecut de alt cuplu, Fath—Kalauch. Iată, însă, că anul acesta, pe circuitul de la Hockenheim (R.F. Ț. Germaniei), contînd ca primă probă pentru C.M. în curs, Enders și Engelhardt au terminat victorioși, cu o medie orară de 156,6 km, și au luat o serioasă opțiune asupra supremației, conducînd actualmente în clasamentul categoriei motocicletelor cu ataș.

Liei Manoliu, campioană olimpică la aruncarea discului, posedoarea unei impresionante colecții de discuri-trofee.

*În drumul tău cel fără riscuri,
Eu văd un paradox. firește:
Cu cît arunci mai multe discuri
Cu-atît colecția ta crește.*

Victor HILMU

PE URMELE MAMEI

La concursul internațional de națione care a avut loc recent în Statele Unite, în localitatea Santa Clara, au participat cei mai buni înotători și înotătoare din Europa și S.U.A. Întrecerile au fost dominate de sportivii americani. La fete o singură probă a scăpat gazdelor: 100 m fluture, probă cîștigată de înotătoarea maghiară Andra Gyarmati (în fotografia), fiica cunoscutei campioane a anilor trecuți, Eva Szekeli.

HORA PRIETENIEI

Dincolo de fenomenul sportiv propriu-zis, și poate cel mai important efect al său, în cazul întrecerilor internaționale este, fără îndoială, prietenia ce se leagă între sportivi, ambasadori ai popoarelor. Iată în imaginea alăturată o... horă a prieteniei în care s-au prins cinci cicliști de naționalități deosebite: Wolker Schonfeld (R.D.G.), Laszlo Magyar (Ungaria), fostul campion mondial Omar Phakadze (U.R.S.S.), George Negoescu (România) și Pavel Kagurowski (Polonia).

micromotive

sportive

- Revista «Sport» apare de două ori pe... lună. Deci... aselenizează?
- Ce faci pentru meciul de mîine? lei bilet sau... televizor?
- Ciclismul merge ca pe roate, însă pe roate... dezumflate.
- Antrenorul nostru e mai mult ca un tată. Are vîrsta bunicului...
- De cînd poartă minijupe, moare după handbal ... redus.
- Vara patinoarele intră la... apă.
- Stiluri de înot: «delfin», «fluture», «topor».

Tici GHEORGHIU—Vaslui

8 GREȘELI...

Copiind desenul din stînga, caricaturistul OCTAVIAN COVACI a făcut obișnuitele greșeli. Vă invităm să faceți și dumneavoastră... obișnuitele descoperiri. Succes!

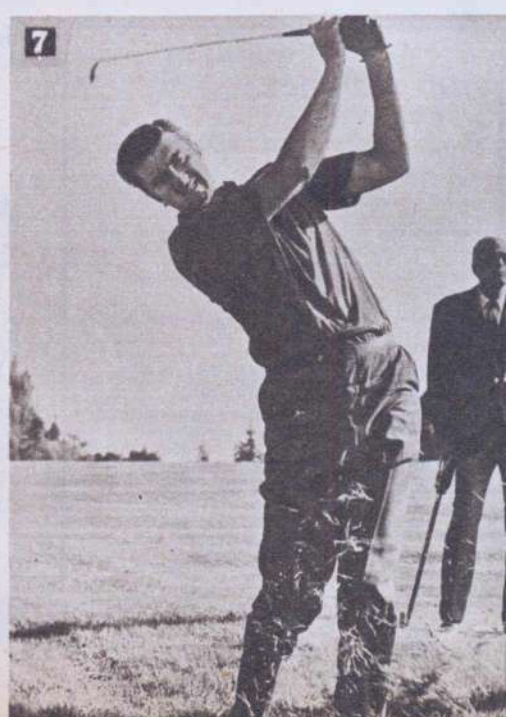

- 1 **SOSIRE «LA FOTOGRAFIE»** În finala cursei de 100 m bărbați desfășurată nu de mult la Varșovia, cu prilejul tradiționalului Memorial Janusz Kusocinski. Victoria a revenit sprinterului cubanez Hermes Ramires (nr. 2) — 10 sec.! — urmat de compatriotul său, Pavo Montes (nr. 1). Pe locul trei s-a clasat atletul polonez Zenon Nowosz, pe care îl puteți vedea în dreapta imaginii, purtând numărul 199.
- 2 **CU O SĂRITURĂ** de 6,56 m, cunoscuta sportivă poloneză Irena Szewinska a câștigat proba de lungime în cadrul Memorialului Janusz Kusocinski. De reținut că această performanță (6,56 m), cu care a învins în concursul amintit, nu i-ar fi adus irenei nici măcar medalia de bronz la J.O. din Mexic.
- 3 **NOU RECORD MONDIAL** în proba de 100 m garduri. Atleta Karin Balzer din Leipzig a alergat noua distanță olimpică: 100 m garduri fete (în loc de 80 m, cît figura pînă acum în programul J.O.) în 13 secunde! Pentru specialiști, noua performanță nu a fost surprinzătoare; ea plutea în aer încă de la 20 iunie, cînd Karin Balzer alergase distanța în 13,3 sec. la Memorialul Kusocinski, egalînd fostul record mondial deținut de Pamela Kilborn (Australia). În imagine, Karin Balzer, recordmana mondială în vîrstă de 31 de ani.
- 4 **TOATE ONORURILE ÎNVINGĂTORULUI!** Iată-l pe excelentul ciclist belgian Eddy Merckx primit în triumf de compatrioții săi, după

spectaculoasa victorie obținută în celebrul Tur al Franței. Merckx este primul ciclist belgian care după 30 de ani, reușește să câștige «Turul Franței». Și totuși, victoriile nu sînt... o exclusivitate. De curînd, pe velodromul din Bruxelles, Eddy a fost învins, la rîndul său, de către alergătorul vest-german Rudi Altig...

- 5 **INTR-UN CONCURS** de atletism desfășurat la Stockholm, suedezul Ricky Bruch a reușit să câștige întrecerea la aruncarea discului. După o serie de lansări care au măsurat 60,18 m, 58,96 m și 60,34 m, Ricky s-a apropiat de performanțele bune realizate pe plan mondial cu o aruncare de 61,30 m. Iată-l pe atletul suedez în plin efort.
- 6 **ATLETA ELVEȚIANĂ** Meta Antenen este noua recordmană mondială la pentathlon feminin. Într-un concurs desfășurat la Liestil, Meta a... agonisit 5 046 de puncte, întrecînd cu 23 de puncte vechiul record al atletei vest-germane Rosendahl. În plus, Meta Antenen a ameliorat cu acest prilej și recordul elvețian feminin la săritura în lungime, care este acum 6,49 m.
- 7 **IATĂ O IMAGINE** mai puțin familiară nouă. Fotografia ne prezintă un moment din demonstrația jucătorului de golf, Joe Archer. Archer este campion mondial profesionist la acest sport și evoluțiile sale sînt urmărite cu interes de cunoscători, chiar dacă e vorba de o simplă demonstrație, ca în cazul de față, și nu de un meci oficial.

PAUL DROSU — comuna O-
prișenești. Într-adevăr, sportul
pe care v-ați hotărât să-l practicați
— motociclismul — este unul dintre
cele mai frumoase și spectaculoase.
Vârsta pe care o aveți nu numai că
nu este prea înaintată pentru a vă
începe activitatea moto, dar e cea
mai potrivită. Vă dorim mult succes
și... multă atenție.

IOSIF BRUDAȘCA — Oradea.
În măsura posibilităților, vom șine
seama de toate dorințele și propu-
nerile dumneavoastră, care sînt i-
dentice cu recomandările mai mul-
tor cititori ai revistei noastre. Bine-
înțeles, nu vom omite prezentarea
noilor echipe care au promovat în
categoria A de fotbal. Vă mulțumim
pentru frumoasele cuvinte adresate
redacției și așteptăm să ne mai scrie-
ți.

CONSTANTIN CĂPRIȚĂ
și **MIRCEA CIUFLEA** — comu-
na Lunca de sus. Care este cel mai
tehnic fotbalist din țara noastră?
Iată o întrebare dificilă, la care nu a
putut răspunde prompt nici croni-
carul nostru de fotbal, Ioan Chirilă.
El a ezitat între Dobrin și Lucescu,
preferîndu-l pînă la urmă pe Lucescu,
pentru motivul că «execută totul
în mare viteză, fără a întîrzia jocul».
Dar, cum nu există nici un aparat
de... măsurat tehnica fotbalistilor,
puteți rămîne, fără griji, la părerile
dv. că... «Dumitrache și Dobrin sînt
cei mai tehnici jucători la ora actu-
ală».

MIHAI POPA — Timișoara.
După cum ați văzut, probabil, foto-
grafia trimisă de dumneavoastră a
apărut în numărul 13 al revistei
noastre. Debutul de... fotoreporter
a fost cît se poate de bun. Așteptăm
să-l confirmați prin noi fotografii
inspirate de evenimentele sportive
școlarești din orașul dumneavoastră.
Succes!

ION IONESCU — Băicoi. Re-
vista noastră apare regulat, din
două în două săptămîni. Ea se pune
în vînzare duminică, în întreaga țară.
Dacă uneori întîrzie în orașul dum-
neavoastră, dînd impresia unei apa-
riții neregulate, aceasta se dato-
rește organelor de difuzare a presei,
prea adesea în culpă.

ȘTEFAN BOLOȘ — comuna
Doftana. Exercițiile de cultu-
rism, din cadrul rubricii «TRUP
FRUMOS ȘI SĂNĂTOS», pot fi
considerate, într-adevăr, prolog la
lucrarea «CULTURISM». Noi pu-
blicăm, deocamdată, 10 programe.
Nu este exclus ca manualul citat să
aibă și... epilog. Autorului cărții îi
puteți scrie pe adresa: Prof. Lazăr
Baroga, secretar general al Federa-
ției Române de Haltere, strada
Vasile Conta 16, Sectorul 1, Bucu-
rești.

TRUP FRUMOS ȘI SANATOS

de prof. Lazăr BAROGA

Programul 10

EXERCIȚII DE CULTURISM PENTRU FEMEI (tinere - adulte)

Exercițiul 1. Din poziția stînd, bra-
țele ținînd bastonul (apucare ușor de-
părtată) în fața trunchiului, ducerea
bastonului peste cap, pînă cînd se
ajunge în spatele trunchiului. Mișcarea
se va repeta de 6—9 ori, în 2 reprize.
Se dezvoltă mobilitatea articulației
scapulohumerală.

Exercițiul 2. Din poziția stînd, bra-
țele cu bastonul sus, îndoiri laterale
ale trunchiului spre stînga și spre
dreapta. Se execută 6 mișcări spre
stînga și 6 spre dreapta, în 2 reprize.
Exercițiul dezvoltă mușchii oblici abdo-
minali, precum și sacrospinalii.

Exercițiul 3. Din poziția stînd, bas-
tonul pe spate, ținut de brațe, răsucirea
trunchiului spre stînga și spre dreapta.
Se execută 9—12 repetări, în 2 reprize.
Se dezvoltă mușchii oblici abdominali,
sacrospinalii și dreptii abdominali.

Exercițiul 4. Din poziția culcat pe
spate, brațele sus, se execută ridicarea
trunchiului, continuată cu aplecarea
înainte și ducerea bastonului la picioare.
Se execută 9—12 mișcări, în 2 reprize.
Se dezvoltă mușchii drepti abdominali.

Exercițiul 5. Din poziția ghemuit,

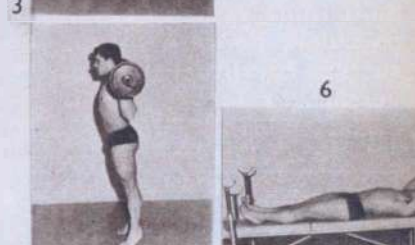
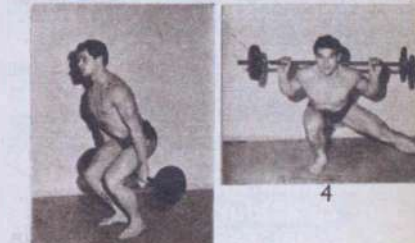
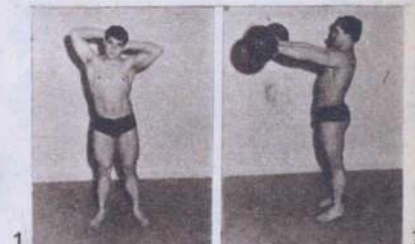
bastonul sub articulațiile genunchilor
(ținut de brațe). Se execută rostogolirea
în față sau în spate, de 6—9 ori. Se
devoltă mobilitatea și tonificarea muș-
chilor coloanei vertebrale.

Exercițiul 6. În genunchi, cu brațele
sus, aplecarea trunchiului în față, apoi
extensia maximă spre spate. Se execută
9—12 mișcări, în 2 reprize. Se dezvoltă
mușchii extensori ai trunchiului și
mușchii drepti abdominali.

Exercițiul 7. Din stînd, brațele
sus, extensia maximă a trunchiului,
continuată pînă se ajunge în poziția
de pod (mișcarea se face cu sprijin).
Se execută 2—3 poduri. Se dezvoltă
extensorii spatelui, mușchii drepti abdo-
minali, asigurîndu-se și o bună mobili-
tate a coloanei vertebrale.

Exercițiul 8. Bastonul pe podea,
sărituri laterale de o parte și de alta
a bastonului. Se execută 10—16 sărituri,
în 2 reprize. Se dezvoltă, mai ales,
mușchii extensori ai picioarelor.

Leția se termină cu o alergare
ușoară (3—5 minute) și cu ample exer-
ciții de respirație.

EXERCIȚII DE CULTURISM PENTRU BĂRBAȚI (tineri - adulți) HALTERE UȘOARE 20-40 Kg

Exercițiul 1. Din stînd, rotări de
cap, cu rezistență brațelor. Se execută
9—12 rotări spre stînga și spre dreapta.
Se dezvoltă mușchii oblici mare, marele
drept posterior al capului, marele
lung al capului, dreptul anterior al
capului, stenoideomastoidianul.

Exercițiul 2. Stînd cu bara la
piept, împingerea în față (la nivelul
pieptului). Se execută 6—9 repetări,
în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii tri-
ceps, biceps și, în special, fasciolele
anterioare ale deoidului. Datorită po-
ziției, lucrează static și mușchii șan-
turilor vertebrale, împreună cu fesierii.

Exercițiul 3. Din poziția ghemuit
(bara în spate), se apucă cu brațele și
se execută îndreptarea picioarelor. Se
execută 6—9 repetări, în 2 reprize.
Se dezvoltă mușchii extensori ai picioa-
relor, mușchii șanțurilor vertebrale,
mușchii abdominali, trapezi etc.

Exercițiul 4. Din poziția stînd, bara
la piept, genuflexiuni laterale, cite
6—9 de fiecare picior. Se dezvoltă

mușchii flexori și extensori ai picioarelor.

Exercițiul 5. Din poziția stînd,
bara pe spate (la ceafă), ridicarea pe
virfuri. Se execută 16—32 repetări,
în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii ex-
tensori ai gambei (mușchii gemeni).

Exercițiul 6. Culcat pe spate (pe
o bancă), bara la ceafă, coatele sus,
extensia brațelor. Se execută 6—9 re-
petări, în 2 reprize. Se dezvoltă, în
special, mușchii tricepsii.

Exercițiul 7. Din atîrnat la bara
fixă, trageri în brațe. Se execută 6—9
trageri, în 2 reprize. Se dezvoltă flexo-
rii antebrațului, mușchii bicepsii, ma-
rele dorsal.

Exercițiul 8. Forfecări, din poziția
fandare adîncă. Se execută 9—12 for-
fecări, în 2 reprize. Se dezvoltă mușchii
flexori și extensori ai picioarelor.

Leția se va termina cu o alergare
ușoară (3—5 minute) și mișcări ample
de respirație.

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU EDUCATIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA
SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr.15 (254)
AUGUST
ANUL XXII
1969

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București-22, Sectorul 1. Telefone: 11-91-13 și 11-10-85. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic «Casa Școltești»

43 806

SPORT

LEI 2,50

ȘI ACUM LA WIMBLEDON

Iată că și reprezentativa Indiei, fostă finalistă în Challenge-round, a înclinat steagul la București. Prejmit Lall și Jaideep Mukerjee i-au felicitat pe Ion Țiriac și Ilie Năstase, urîndu-le succes în continuare, în finala interzone a «Cupei Davis».

La rîndul nostru, felicităm cu căldură pe cei doi tenismani români, dorindu-le mult, mult succes în partidele pe care le vor susține cu viitorii lor adversari, valoroșii tenismani englezi.

În fotografie, Ion Țiriac și Ilie Năstase în partida de dublu cu reprezentativa Indiei, de care au dispus în numai o oră și cinci minute cu 6-2, 6-2, 6-3.

Foto: T. MACARSCHI

